

SV

SV

SV

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 15.9.2010
KOM(2010) 484 slutlig

2010/0250 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

{SEK(2010) 1058}

{SEK(2010) 1059}

MOTIVERING

1. BAKGRUND

Genom finanskrisen har OTC-derivat hamnat i centrum för tillsynsorganens uppmärksamhet. Bristerna på denna marknad blev uppenbara genom att Bear Sterns nästan kollapsade i mars 2008, Lehman Brothers gick i konkurs den 15 september 2008 och AIG räddades nästa dag. I detta sammanhang uppmärksammade tillsynsmyndigheterna särskilt den roll som kreditwappar ("credit default swaps", CDS) spelade under krisen.

Kommission reagerade snabbt. I sitt brett inriktade meddelande "Främja återhämtning i Europa"¹ av den 4 mars 2009 åtog sig kommissionen att ta lämpliga initiativ för att öka öppenheten och stävja farhågor om den finansiella stabiliteten. Detta skulle grundas på en rapport om användningen av derivat och andra komplexa strukturerade produkter. Den 3 juli 2009 antog kommissionen ett första meddelande² som särskilt utredde den roll som derivaten spelade under finanskrisen och granskade derivatmarknadernas fördelar och risker. I meddelandet bedömdes hur de konstaterade riskerna skulle kunna begränsas³.

I Pittsburgh i september 2009 enades ledarna för G20 om följande:

Senast i slutet av 2012 bör alla standardiserade OTC-derivat handlas på marknadsplatser eller, i tillämpliga fall, på elektroniska handelsplattformar, och clearas via centrala motparter. OTC-derivatavtal bör rapporteras till transaktionsregister. För avtal som clearas på annat sätt bör högre kapitalkrav gälla.

I juni 2010 i Toronto bekräftade G20-ledarna sitt åtagande och åtog sig även att påskynda genomförandet av kraftfulla åtgärder för att "när det gäller OTC-derivat förbättra överblickbarhet och tillsyn på ett internationellt sett konsekvent och icke-diskriminerande sätt".

Den 20 oktober 2009 antog kommissionen ett andra meddelande⁴ som beskrev de framtida politiska åtgärder som kommissionen ville föreslå för att öka överblickbarheten på derivatmarknaden, begränsa motpartsrisker och operativa risker vid handel samt öka marknadens integritet och översiktlighet. I meddelandet aviserade kommissionen också sin avsikt att gå vidare med lagstiftningsförslag under 2010, för att fullgöra G20-åtagandena om clearing av standardiserade derivat⁵, om att centrala motparter ("Central Counterparties", CCP) ska efterleva stabilitetstillsyn av hög standard och om lämplig reglering av

¹ KOM(2009)114.

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0114:FIN:EN:PDF>.

² Dokumentet finns tillgängligt på följande webbplats: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0332:FIN:EN:PDF>.

³ Meddelandet åtföljs av ett arbetsdokument från kommissionen som innehåller en översikt över i) derivatmarknaderna, ii) OTC-derivatens marknadssegment, samt iii) en utvärdering av nu tillämplade riskminskningsåtgärders effektivitet, särskilt i fråga om kreditwappar. Dokumentet finns tillgängligt på följande webbplats: http://ec.europa.eu/internal_market/docs/derivatives/report_en.pdf.

⁴ "Effektiva, säkra och solida derivatmarknader: Förestående initiativ", KOM(2009)563. Finns tillgängligt på följande webbplats: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0563:FIN:EN:PDF>.

⁵ http://www.g20.org/Documents/pittsburgh_summit_leaders_statement_250909.pdf

transaktionsregister. Med detta förslag till förordning fullgörs kommissionens åtaganden om att agera snabbt och beslutsamt. Här beaktas också det starka stöd och de många åtgärdsförslagen i Europaparlamentets resolution ”Derivatmarknader: förestående initiativ” av den 15 juni 2010 (Langen-rapporten).

Som tidigare nämnts ingår detta initiativ i en större internationell satsning på att generellt öka det finansiella systemets stabilitet, särskilt då marknaden för OTC-derivat. En internationell samordning är av avgörande betydelse, eftersom den senare marknaden är global. För att undvika risken för regelarbitrage är det därför viktigt att det i förslaget beaktas vad som i andra rättssystem gjorts eller ska göras när det gäller reglering av OTC-derivat.

Det är här viktigt att förslaget är förenligt med den i Förenta staterna nyligen antagna lagstiftningen om OTC-derivat, den så kallade ”Frank-Dodd Act”. Denna har ett i stort sett identiskt tillämpningsområde, innehåller liknande rapporteringskrav på OTC-derivatavtal och krav på clearing av godtagbara avtal. Dessutom införs strikta krav på kapital och säkerheter för OTC-derivat som fortsätter att clearas bilateralt. Slutligen införs ett regelverk för transaktionsregister och uppgraderas befintligt regelverk för centrala motparter. I likhet med kommissionens förslag förutses också att ett antal tekniska föreskrifter ska utformas.

2. SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

Sedan oktober 2008 har kommissionen varit inbegripen i ett nästan oavbrutet och omfattande samråd med intressenterna för att komma fram till lämpligast politisk åtgärd. Utbytet har skett i form av ett antal bilaterala och multilaterala möten, två offentliga samråd och en konferens.

För att underlätta övervakningen av de största handlarnas åtagande på området, inrättade kommissionen arbetsgruppen ”Derivatives Working Group” (nedan kallad *DWG*). I denna ingick företrädare för de finansinstitut som åtagit sig att cleara Europarelaterade kreditwappar från och med juli 2009⁶, företrädare för centrala motparter, transaktionsregister och andra relevanta marknadsaktörer. Vidare ingick företrädare för berörda europeiska myndigheter (ECB, CESR, CEBS och CEIOPS)⁷ respektive nationella myndigheter (AMF, BaFin och FSA)⁸. Utöver mötena med *DWG* höll kommissionen separata, tillfälliga bilaterala och multilaterala möten med ett stort antal intressenter på marknaden för kreditwappar.

Kommissionen inrättade en medlemsstaternas expertarbetsgrupp om derivat och marknadsinfrastruktur, sedan branschen fullföljt ovannämnda åtaganden och för att förbereda lagstiftningsåtgärder. Den diskuterade tillsynsriktningar med experter från medlemsstaterna, Europeiska centralbanken, europeiska värdepapperstillsynskommittén och kommittén för europeiska banktillsynsmyndigheter. Den höll en rad möten från januari till juli 2010.

Kommissionen har också fått värdefull information genom att delta i olika internationella fora, särskilt ”OTC Derivatives Regulators Group” och ”Basel Committee's Risk

⁶ Utfästelsen om åtaganden och listan på undertecknare återfinns på GD Markts webbplats: http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/derivatives/index_en.htm#cds.

⁷ Europeiska centralbanken, Europeiska värdepapperstillsynskommittén, kommittén för europeiska banktillsynsmyndigheter respektive kommittén för europeiska myndigheter med tillsyn över försäkringar och tjänstepensioner.

⁸ Autorité des marchés financiers, Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht respektive Financial Services Authority.

Management and Modelling Group”. Vidare har kommissionen nyligen fått observatörsstatus i styrkommittén för den gemensamma arbetsgruppen för CPSS-IOSCO⁹ som för närvarande ser över rekommendationerna för centrala motparter och förbereder rekommendationer för transaktionsregister. Dessutom har kommissionen haft en återkommande dialog med myndigheter utanför EU, särskilt då myndigheter i Förenta staterna (CFTC, SEC¹⁰, Federal Reserve Bank of New York och Federal Reserve Board samt kongressen). Den delar också ordförandeskapet i en arbetsgrupp inom Financial Stability Board (FSB) som ska åtgärda genomförandeproblemen med de krav på rapportering, clearing och handel som G20 kommit överens om. Samtidigt som det första meddelandet offentliggjordes inledde DG MARKT ett offentligt samråd¹¹ som hölls från den 3 juli till den 31 augusti 2009.

Kommissionen fick in 111 svar, varav 100 har godkänts för publicering och har offentliggjorts på samrådets webbplats¹². På GD Markts webbplats¹³ finns en sammanfattning av svaren, med inledande analys av det offentliga samrådet med intressenterna. Detta följdes av en större konferens i Bryssel den 25 september 2009¹⁴. För en publik på drygt 400 deltagare redogjorde tre paneler med akademiker, företrädare för branschen och tillsynsorganen i EU och Förenta staterna för sin syn på behovet av att reformera OTC-derivatmarknaden och svarade på frågor. Ett andra offentligt samråd hölls från den 14 juni till den 10 juli 2010, för att från berörda intressenter få reaktioner på de stora dragen i lagstiftningsåtgärderna. Kommissionen fick in 210 svar som i huvudsak var positiva till de föreslagna reformerna¹⁵.

3. KONSEKVENSANALYS

Förordningen åtföljs av en konsekvensbedömning¹⁶, med en analys av alternativen för att begränsa systemriskerna genom ökad säkerhet och effektivitet på OTC-derivatmarknaden. Efter denna analys dras i konsekvensbedömningen slutsatsen att de största nettofördelarna skulle erhållas genom följande åtgärder:

- Krav på att clearing av OTC-derivat via central motpart uppfyller vissa fastställda kriterier.
- Uppställande av specifika mål för juridisk standardisering och standardisering av förfaranden.
- Uppställande av specifika mål för bilateral clearing av transaktioner med OTC-derivat.

⁹ *Committee on Payment and Settlement Systems* respektive *International Organisation of Securities Commissions*.

¹⁰ *Commodity Futures Trading Commission* respektive *Securities and Exchange Commission*.

¹¹ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2009/derivatives_en.htm.

¹² http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/derivatives_derivatives&vm=detailed&sb=Title.

¹³ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/docs/2009/derivatives/summaryderivcons_en.pdf.

¹⁴ På GD MARKT:s webbplats finns konferensens protokoll och dokument: http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/derivatives/index_en.htm#conference.

¹⁵ De icke konfidentiella svaren finns tillgängliga på följande webbplats:

http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/infrastructures&vm=detailed&sb=Title.

¹⁶ Konsekvensbedömningen finns tillgängliga på följande webbplats: http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/index_en.htm.

- Krav på att marknadsaktörerna rapporterar in alla nödvändiga uppgifter om sina OTC-derivatportföljer till ett transaktionsregister eller, om detta visar sig omöjligt, direkt till tillsynsmyndigheterna.
- Krav på offentliggörande av sammanfattande uppgifter om positioner.

4. RÄTTSLIGA ASPEKTER

4.1. Rättslig grund

Förslaget grundas på artikel 114 i EUF-fördraget som den lämpligaste rättsliga grunden för en förordning på detta område. En förordning bedöms vara den lämpligaste regleringsformen för att införa bindande krav på alla aktörer att clara standardiserade OTC-derivat via centrala motparter och för att se till att dessa motparter i hela EU omfattas av enhetliga standarder för stabilitetstillsyn. De påtar sig därmed betydande risker som koncentreras till dem. En förordning är den lämpligaste regleringsformen för att ge Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten nya befogenheter så att den som enda myndighet inom EU ansvarar för att registrera och utöva tillsyn över transaktionsregister.

4.2. Subsidiaritet och proportionalitet

Det krävs ett enhetligt EU-förfarande för att fastställa det urval av OTC-derivat som ska clearas via centrala motparter. Det kan inte överlåtas åt varje medlemsstat att själv bestämma om detta, eftersom det skulle leda till en skiftande och inkonsekvent tillämpning av clearingkravet i EU. Europeiska kommissionen och värdepappers- och marknadsmyndigheten måste därför få en central roll vid klargörandet av vilken typ av derivat som ska godtas för central clearing. Eftersom användningen av centrala motparter dessutom blir obligatorisk enligt EU-lagstiftning, måste dessa omfattas av strikta krav på organisation, affärsmässighet och stabilitetstillsyn.

När det gäller auktorisation och tillsyn av centrala motparter, syftar förordningen till en balans mellan värdepappers- och marknadsmyndighetens nödvändigtvis centrala roll, de nationella myndigheternas befogenheter och andra behöriga myndigheters intressen. I förordningen beaktas också medlemsstaternas potentiella finanspolitiska ansvar och att de centrala motpartsföretagens affärsverksamhet har gränsöverskridande natur.

Inom de behöriga myndigheternas kollegium kommer Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten att få en central roll för auktorisation, upphävande eller ändring av auktorisation av en central motpart. För ett enhetligt förfarande och undvikande av skiljaktigheter mellan medlemsstaterna blir värdepappers- och marknadsmyndigheten också ansvarig för att på vissa villkor godkänna centrala motparter från tredjeländer som vill tillhandahålla clearingtjänster för i Europeiska unionen etablerade företag.

Beträffande rapporteringskravet bör det på EU-nivå föreskrivas att alla behöriga EU-myndigheter ska ges samma obegränsade tillgång till information som inrapporterats till ett transaktionsregister och på samma villkor. Denna information är nämligen intressant för alla dessa myndigheter. Värdepappers- och marknadsmyndigheten får därför befogenhet att svara för både registrering och översyn av transaktionsregister.

Av dessa skäl överensstämmer bestämmelserna med subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i artikel 5 i fördraget, eftersom förslagetets mål inte i tillräcklig omfattning kan uppnås av medlemsstaterna och därför bättre kan uppnås på gemenskapsnivå.

4.3. Närmare redogörelse för förslaget

4.3.1. Avdelning I (Innehåll, tillämpningsområde och definitioner)

Förordningens tillämpningsområde är omfattande och dess enhetliga krav omfattar alla typer av OTC-derivatavtal, finansiella och icke-finansiella motparter (som överskrider vissa tröskelvärden). Dess delar om stabilitetstillsyn är tillämpliga på centrala motparter – på grund av clearingskyldigheten – samt på transaktionsregister när det gäller rapporteringskravet. Noteras bör dock att auktorisations- och tillsynskraven för centrala motparter gäller oberoende av om de finansiella instrument som dessa clearar är OTC-baserade eller ej. Detta klargörs i artikel 1.3. För att undvika begränsningar av deras möjligheter att intervensera för att vid behov stabilisera marknaden anges uttryckliga undantag för medlemmarna av Europeiska centralbankssystemet, för offentliga organ som har till uppdrag att förvalta eller delta i förvaltningen av offentlig skuld och för multilaterala utvecklingsbanker.

4.3.2. Avdelning II (Clearing, rapportering och riskhantering av OTC-derivat)

Denna del av förordningen är central för genomförandet av det clearingkrav på alla ”standardiserade OTC-derivat” som G20 kom överens om. För att omsätta detta åtagande till rättsliga skyldigheter ska med ”standardiserade” avtal menas avtal som kan godtas för clearing via centrala motparter. För tillämpningen av detta fastställs i förordningen ett förfarande som beaktar riskerna med obligatorisk clearing. Förfarandet är så utformat, att det i praktiken ska förverkliga slutmålet som är att begränsa det finansiella systemets risker snarare än att öka dem: Om en central motpart tvingas cleara OTC-avtal vars risker den inte kan hantera, kan detta få negativa effekter på systemets stabilitet.

För ett förfarande som tryggar att så många avtal som möjligt clearas, införs genom förordningen två metoder för att avgöra vilka avtal som måste clearas:

- (1) En *bottom up*-metod där en central motpart beslutar att cleara vissa avtal och tillåts göra detta av motsvarande behörig myndighet, som sedan ska underrätta Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten när den godkänt att motparten clearar dem. Värdepappers- och marknadsmyndigheten ska sedan kunna besluta om ett clearingkrav bör gälla för alla sådana avtal inom EU. Den myndighetens beslut bör då grundas på vissa objektiva kriterier.
- (2) En *top down*-metod där värdepappers- och marknadsmyndigheten tillsammans med europeiska systemrisknämnden avgör vilka avtal som potentiellt bör omfattas av clearingkravet. Detta förfarande är viktigt för att kartlägga och registrera vilka avtal på marknaden som ännu inte clearas av någon central motpart.

Bägge metoderna är nödvändiga, dels eftersom clearingåtagandet i G20 inte helt kan överlåtas på branschens initiativ. Dels krävs en tillsynskontroll på EU-nivå av vissa arrangemangs lämplighet, innan clearingkravet tillämpas.

Noteras bör att motparter som omfattas av clearingkravet inte bara kan besluta att avstå från en central motpart. Om dessa motparter avstår eller inte har intresse av att bli clearingmedlemmar, måste de träffa avtal med clearingmedlemmar för att bli kunder till centrala motparter.

För att undvika att hinder byggs upp och för att bevara OTC-derivatens globala karaktär, bör vidare centrala motparter inte få acceptera bara transaktioner som ingått på en handelsplats de har en privilegierad relation till eller som ingår i samma koncern. Av dessa skäl ska en central motpart som auktoriserats för clearing av godtagbara derivatavtal acceptera clearing av sådana utan diskriminering, oberoende av handelsplats.

Icke-finansiella motparter (företag) kommer i princip inte att omfattas av förordningen, såvida inte deras OTC-derivatpositioner når ett visst tröskelvärde och de betraktas som systemviktiga. Eftersom det allmänt anses att deras derivatverksamhet omfattar derivat med direkt koppling till deras affärsverksamhet snarare än till spekulation, kommer sådana derivatpositioner inte att omfattas av förordningen.

Konkret betyder detta att clearingkravet bara blir tillämpligt på OTC-avtal som sådana icke-finansiella motparter har som är särskilt aktiva på marknaden för OTC-derivat och detta inte är direkt kopplat till deras affärsverksamhet. Detta kan exempelvis gälla energileverantörer som säljer framtida produktion, jordbruksföretag som fixerar sina grödors försäljningspris, flygbolag som fixerar priset för sina framtida bränsleköp eller affärsföretag som med all rätt måste skydda sig mot riskerna förknippade med deras speciella verksamhet.

Emellertid finns det anledning att inte helt undanta icke-finansiella motparter från förordningens tillämpningsområde.

För det första är icke-finansiella motparter aktiva på marknaden för OTC-derivat och gör ofta affärer med finansiella motparter. Att helt undanta dem skulle minska clearingkravets effektivitet. För det andra kan vissa icke-finansiella motparter ta systemviktiga OTC-derivatpositioner. Det skulle vara oacceptabelt att låta systemviktiga icke-finansiella motparter förbli oreglerade vars konkurser kan få mycket negativa effekter på marknaden. Att helt undanta dem skulle för det tredje leda till regelarbiterage. En finansiell motpart kan lätt kringgå förordningens krav genom att bilda en ny icke-finansiell enhet och sköta sin verksamhet med OTC-derivat genom denna. Slutligen är det nödvändigt att inbegripa dem för att trygga global konvergens med tredjeländer. I Förenta staterna undantas icke-finansiella motparter inte helt från rapporterings- och clearingkraven.

Av angivna skäl föreskrivs i förordningen ett förfarande för att urskilja de icke-finansiella motparter som har systemviktiga OTC-derivatpositioner och ålägga dem vissa i förordningen angivna skyldigheter. Förfarandet baseras på att två olika tröskelvärden definieras:

- a) En *informationströskel*.
- b) En *clearingtröskel*.

Tröskelvärdena kommer Europeiska kommissionen att fastställa, på grundval av de förslag till regleringsstandarder som Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (nedan kallad *värdepappers- och marknadsmyndigheten*) föreslår i samråd med europeiska systemrisknämnden och andra berörda myndigheter. Exempelvis bör värdepappers- och marknadsmyndigheten i energimarknadernas fall samråda med byrån för samarbete mellan

energitillsynsmyndigheter som inrättades genom förordning (EG) nr 713/2009, för att se till att energisektorns särdrag helt och fullt beaktas.

Genom informationströskeln kommer finansmyndigheter att kunna lokalisera icke-finansiella motparter som har byggt upp systemviktiga OTC-derivatpositioner. Detta är viktigt, eftersom dessa motparter normalt inte omfattas av dessa myndigheters tillsyn. I förordningen föreskrivs det att om en icke-finansiell motparts positioner överskrider informationströskeln, kommer denna motpart att i praktiken tvingas anmäla detta till den i förordningen angivna behöriga myndigheten. Dessutom kommer motparten automatiskt att omfattas av rapporteringskravet och vara skyldig att motivera förvärvet av dessa positioner.

Clearingtröskeln kommer i sin tur att användas för att fastställa om en icke-finansiell motpart kommer att omfattas av clearingkravet. Om motpartens positioner överskrider denna tröskel, kommer i praktiken alla motpartens avtal att omfattas av clearingkravet. Om några av avtalen inte skulle vara godtagbara för central motpartsclearing, kommer motparten att omfattas av de kapital- och säkerhetskrav som anges i förordningen (se nedan).

Bägge trösklarna måste fastställas med utgångspunkt från vilken systemvikt en motparts samlade nettopositioner och nettoexponeringar har per derivattyp. Viktigt är dock att när positionerna beräknas för clearingtröskeln, bör sådana derivatavtal inte beaktas som har ingåtts för att täcka risker förknippade med en objektivt konstaterbar affärsverksamhet. Detta har klargjorts och understrukits ovan.

Eftersom inte alla OTC-derivat kommer att godtas för central clearing, behöver förfarandena och säkerheten förbättras för de avtal som även i fortsättningen förvaltas på så kallad "bilateral" basis. I förordningen föreskrivs därför att elektroniska förfaranden ska användas och att riskhanteringsförfaranden ska finnas, att i tid korrekta och på lämpligt vis separerade säkerheter ska ställas samt att ett lämpligt och proportionerligt kapitalinnehav ska föreligga.

Slutligen ska finansiella och icke-finansiella motparter som överskrider clearingtröskeln i detalj inrapportera derivatavtal som de har ingått och varje ändring av dessa till ett inregistrerat transaktionsregister (inklusive s.k. novation och avveckling). Större överskådlighet på OTC-marknaden är av avgörande betydelse för tillsynsmyndigheter, politiska beslutsfattare och marknaden. I de undantagsfall där ett transaktionsregister inte kan registrera alla detaljer i ett visst OTC-derivatavtal, föreskrivs i förordningen att dessa uppgifter bör lämnas direkt till den berörda behöriga myndigheten. Kommissionen behöver få befogenhet att fastställa detaljer, typer, utformning och frekvenser när det gäller rapporterna om de olika derivattyperna, efter det att Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten har utformat förslag på tekniska standarder.

4.3.3. Avdelning III (Auktorisation och tillsyn av centrala motparter)

För att se till att i EU etablerade centrala motparter är säkra, kommer registreringen av dem att vara avhängig av deras tillgång till tillräcklig likviditet. Likviditeten kan tillhandahållas av en centralbank och/eller en kreditvärdig pålitlig affärsbank.

Nationella behöriga myndigheter bör ha fortsatt ansvar för auktorisation (inklusive återkallande) och tillsyn av centrala motparter, eftersom de har bäst möjligheter att granska dessas dagliga verksamhet, genomföra regelbundna kontroller och vid behov vidta lämpliga åtgärder. Med tanke på centrala motparters betydelse för det finansiella systemet och deras gränsöverskridande verksamhet, är det viktigt att Europeiska värdepappers- och

marknadsmyndigheten har en central roll i auktorisationsförfarandet. Detta kommer att åstadkommas på följande sätt:

- Genom att denna rättsakt antas i form av en förordning, kommer den myndigheten att få en central roll och ansvar för säkerställandet av dess generella och målinriktade tillämpning, vilket klart anges i förordningen om myndigheten i fråga.
- Myndigheten kommer att åläggas utforma ett stort antal förslag till tekniska standarder på områden som är avgörande för förordningens korrekta tillämpning.
- Myndigheten kommer att underlätta kollegiets yttranden.

Eftersom centrala motparter anses vara systemviktiga institut, måste berörda myndigheter i de behöriga myndigheternas kollegium utforma beredningsplaner för hantering av krissituationer. Vidare kommer kommissionen i sitt framtida initiativ om krishantering och krislösning att behöva ange särskild politik och särskilda åtgärder för insatser vid krissituationer i systemviktiga institut.

När det gäller centrala motparter från tredjeländer, kommer värdepappers- och marknadsmyndigheten också att ha direkt ansvar för att på vissa villkor godkänna sådana. Särskilt kommer godkännandet att förutsätta att kommissionen har konstaterat att tredjelandets regelverk och tillsynssystem är likvärdigt med EU:s, att den centrala motparten är auktoriserad och omfattas av effektiv tillsyn i det landet samt att värdepappers- och marknadsmyndigheten har inlett samverkan med dess behöriga myndigheter. En central motpart från tredjeland kommer inte att få utöva verksamhet eller tillhandahålla tjänster i unionen, om dessa villkor inte är uppfyllda.

4.3.4. Avdelning IV (Krav på centrala motparter)

Organisatoriska krav

Eftersom ett obligatoriskt clearingkrav för OTC-derivat kommer att införas genom förordningen, bör centrala motparter stabilitet och reglering uppmärksammas särskilt. Till att börja med måste centrala motparter ha stabila ledningssystem. Dessa ska indikera eventuella intressekonflikter mellan ägare, ledning, clearingmedlemmar och indirekta deltagare. Särskilt relevant är oberoende styrelseledamöters roll. I förordningen är också riskkommitténs uppdrag klart definierat: Dess riskhanteringsansvarige bör rapportera direkt till styrelsen och inte påverkas av annan affärsverksamhet. I förordningen föreskrivs också att ledningssystemen ska offentliggöras. Dessutom bör en central motpart ha adekvata interna system, operativa och administrativa förfaranden samt externrevision.

Alla dessa åtgärder uppfattas som effektivare för att åtgärda eventuella intressekonflikter med inverkan på centrala motparter clearingkapacitet än all annan form av reglering som kan få oönskade effekter på marknadens strukturer (exempelvis ägandebegränsningar, som även skulle behöva utvidgas till så kallade vertikala strukturer där börser äger en central motpart).

Tillsynskrav

Då den centrala motparten kommer att vara motpart i varje position, bär den risken att en av dess motparter går i konkurs. På motsvarande sätt bär en central motparts motparter risken att den centrala motparten själv går i konkurs. I förordningen föreskrivs därför att en central motpart ska minska sin exponering mot motpartskreditrisker genom ett antal

förstärkningsmekanismer. Hit hör strikta men icke-diskriminerande krav på deltagande, på finansiella tillgångar och andra garantier.

Genom sin centrala roll är en central motpart av avgörande vikt på den marknad där den verkar. Följaktligen blir en konkurs i nästan alla fall en potentiell nyckelhändelse för det finansiella systemet. Deras viktiga systemroll och det föreslagna lagstiftningskravet på clearing av alla ”standardiserade” OTC-derivat via centrala motparter, gör att behovet inte kan överbetonas av att strikt reglera tillsynen av dem på EU-nivå. Att nuvarande nationella regelverk för centrala motparter är olika i olika medlemsstater hindrar likvärdiga konkurrensvillkor, vilket också kan göra det mer osäkert och kostsamt än önskvärt att tillhandahålla centrala motpartstjänster över gränserna. Detta utgör ett hinder för integreringen av finansmarknaden i EU.

Att en central motpart lägger ut funktioner kommer bara att tillåtas, om det inte påverkar dess egna verksamhet och förmåga att hantera risker, inklusive riskerna med de utkontrakterade funktionerna. Således ska centrala motparter alltid övervaka och ha full kontroll över de utkontrakterade funktionerna och kontinuerligt hantera dessas risker. I praktiken kommer ingen utkontraktering av riskhanteringsfunktioner att tillåtas.

För auktorisation av central motparts verksamhet måste minimikapitalkrav gälla. Om en eller flera clearingmedlemmar skulle råka i obstånd, är en central motparts egna kapital också dess sista försvarslinje, efter det att marginalsäkerheterna från medlem(marna), obeståndsfonden (”*default fund*”) och andra tillgångar har uttömts. Om en central motpart beslutar att utnyttja en del av sitt kapital som kompletterande kapital för riskhantering, ska detta inte ingå i det kapital som krävs för denna motparts löpande tjänster och verksamhet.

I förordningen krävs att en central motpart har en ömsesidig ”obeståndsfond” som dess medlemmar ska bidra till. Genom en sådan fond kan förluster delas och den utgör en ytterligare försvarslinje som en central motpart kan använda, om en eller flera av dess medlemmar skulle bli insolventa.

Genom förordningen införs också viktiga regler om positioners och motsvarande säkerheters separering och överförbarhet. Dessa är avgörande för att effektivt kunna begränsa motpartskreditrisker genom att använda centrala motparter, för att åstadkomma likvärdiga konkurrensvillkor för europeiska centrala motparter och tillvarata de legitima intressen som clearingmedlemmars kunder har. Detta tillgodoser önskemål från clearingmedlemmar och deras kunder om större harmonisering och skydd på detta område. Det är också ett svar på frågor som aktualiserades av Lehmankraschen.

4.3.5. Avdelning V (Samverkan)

Samverkan är ett viktigt redskap för effektiv integrering av clearing- och avvecklingsmarknaden i EU. Emellertid kan samverkan utsätta centrala motparter för ytterligare risker. Av detta skäl krävs tillsynsorgans godkännande, innan en samverkansöverenskommelse kan ingås. Centrala motparter bör noga beakta och hantera de ytterligare risker som samverkan medför samt förvissa de behöriga myndigheterna om att de valda systemen och förfarandena är sunda. Då derivatmarknaderna är komplexa och centrala motparters clearing av OTC-derivat är i en tidig utvecklingsfas, är det för närvarande inte lämpligt att utvidga bestämmelserna om samverkan till andra instrument än kontantsäkerheter. Emellertid bör denna begränsning inte begränsa centrala motparters

möjligheter att ingå sådana överenskommelser på ett säkert sätt, på de villkor som anges i förordningen.

4.3.6. Avdelning VI (Transaktionsregisters registrering och tillsyn)

Enligt ovan (punkt 4.3.2) föreskrivs i förordningen ett rapporteringskrav för OTC-derivattransaktioner, i syfte att öka överblickbarheten på denna marknad. Informationen ska inrapporteras till transaktionsregister. De senare kommer därför att ha tillsynsinformation som blir relevant för ett antal tillsynsmyndigheter. På grund av transaktionsregistrens centrala roll för insamling av tillsynsinformation, ges i förordningen europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten befogenhet att registrera transaktionsregister, återkalla registreringen och utöva tillsyn över dem. Om myndigheterna skulle få tillsynsbefogenheter i den medlemsstat där ett transaktionsregister är etablerat, skulle detta skapa obalans mellan de behöriga myndigheterna i olika medlemsstater. Eftersom transaktionsregistrens tillsyn inte får några konsekvenser för budgetansvaret, krävs ingen nationell inriktning på tillsynen. Värdepappers- och marknadsmyndighetens roll kommer också att säkerställa alla berörda EU-myndigheters obegränsade tillgång samt en unik motpart som företräder EU gentemot behöriga myndigheter för tredjelands transaktionsregister.

4.3.7. Avdelning VII (Krav på transaktionsregister)

Förordningen innehåller också bestämmelser om att transaktionsregister ska säkerställa efterlevnaden genom en uppsättning standarder. Genom sin utformning ska de trygga att transaktionsregistrens tillsynsinformation är tillförlitlig, säker och skyddad. Särskilt ska transaktionsregister bli föremål för organisatoriska och operativa krav och de ska se till att uppgifter är lämpligt lagrade och överblickbara.

För att kunna registreras måste transaktionsregister vara etablerade i EU. Emellertid kan värdepappers- och marknadsmyndigheten godkänna transaktionsregister som är etablerade i tredjeland, förutsatt att de uppfyller ett antal krav för att registren ska omfattas av likvärdiga regler och lämplig tillsyn i det landet. För att se till att inga rättsliga hinder föreligger för ett effektivt informationsutbyte och obegränsad tillgång till uppgifter i transaktionsregister i tredjeland, anges i förordningen att en internationell överenskommelse behöver ingås i detta syfte. I förordningen föreskrivs att utan en gällande överenskommelse, kommer i tredjeland etablerade transaktionsregister inte att godkännas av värdepappers- och marknadsmyndigheten.

5. SLUTBESTÄMMELSER

I enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget bör kommissionen få befogenhet att anta delegerade akter om vilka uppgifter som ska ingå i anmälan till europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och i registret, om myndighetens beslutskriterier för om clearingkravet är godtagbart, om informations- och clearingtröskel, om avtals maximala löptid, om likviditet, om minsta styrningsregler, om registerhållning, om minsta kontinuerlig verksamhet och garanterade tjänster, om marginalsäkerheters procentandelar och tidshorisonter, om extrema marknadsförhållanden, om mycket likvida säkerheter och värderingsavdrag ("haircuts"), om mycket likvida finansiella instrument och koncentrationsbegränsningar, om hur tester ska genomföras, om vilka uppgifter en registreringsansökan till värdepappers- och marknadsmyndigheten ska innehålla, om böter och om vilken information ett transaktionsregister bör tillhandahålla, i enlighet med vad som anges i denna förordning.

Värdepappers- och marknadsmyndigheten bör utforma tekniska tillsynsstandarder för dessa delegerade akter och genomföra lämpliga konsekvensanalyser.

Kommissionen bör få befogenhet att besluta om rapportutformning, registerhållning och utformningen av transaktionsregisters registreringsansökningar. Enligt artikel 291 i EUF-fördraget ska allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter fastställas i förväg genom en förordning i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet. I väntan på att denna nya förordning ska antas, gäller rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter. Undantaget är det föreskrivande förfarandet med kontroll, som inte är tillämpligt.

6. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte gemenskapens budget.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁷,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) På kommissionens begäran offentliggjordes den 25 februari 2009 en rapport av en grupp experter på hög nivå, med Jacques de Larosière som ordförande. I denna drogs slutsatsen att tillsynsramarna behövde stärkas, för att begränsa riskerna för och omfattningen av framtida finanskriser. Det rekommenderades också långtgående reformer av tillsynsstrukturen för EU:s finanssektor, inklusive inrättandet av ett EU-system för finansiell tillsyn bestående av tre nya EU-tillsynsmyndigheter: en för värdepapperssektorn, en för försäkrings- och tjänstepensionssektorn och en för banksektorn samt inrättandet av en Europeisk systemrisknämnd.
- (2) I kommissionens meddelande av den 4 mars 2009, ”Främja återhämtning i Europa”¹⁸, föreslogs att unionens regelverk för finansiella tjänster skulle stärkas. I sitt meddelande av den 3 juli 2009¹⁹ analyserade kommissionen derivatens roll i samband med finanskrisen och i sitt meddelande av den 20 oktober 2009²⁰ angav den vilka åtgärder den avsåg att vidta för att begränsa riskerna med derivat.

¹⁷ EUT C [...], [...], s. [...].

¹⁸ ”Främja återhämtning i Europa”, KOM(2009)114.

¹⁹ ”Effektiva, säkra och solida derivatmarknader”, KOM(2009)332.

²⁰ ”Effektiva, säkra och solida derivatmarknader: Förestående initiativ”, KOM(2009)563.

- (3) Den 23 september 2009 antog kommissionen förslag till tre förordningar om inrättande av ett EU-system för finansiell tillsyn, inklusive inrättandet av tre EU-tillsynsmyndigheter, för en konsekvent tillämpning av unionslagstiftningen och införande av gemensamma standarder och praxis av hög kvalitet för tillsyn och övervakning. Myndigheterna är Europeiska bankmyndigheten (EBA), som inrättats genom förordning .../...EU..., Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (ESMA), som inrättats genom förordning .../...EU..., och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (EIOPA), som inrättats genom förordning .../...EU.
- (4) OTC-derivat ("over-the-counter", OTC) är inte överblickbara, eftersom de är privata avtal och alla uppgifter om dem vanligtvis bara är tillgängliga för avtalsparterna. De skapar ett komplicerat nät av beroenden som kan göra det svårt att bedöma deras riskers natur och omfattning. Finanskrisen har visat att sådana egenskaper vid marknadsoro ökar osäkerheten och därmed innebär risker för den finansiella stabiliteten. I denna förordning skapas förutsättningar för att begränsa dessa risker och förbättra derivatavtals överblickbarhet.
- (5) På toppmötet i Pittsburgh den 26 september 2009 kom G20-ledare överens om att alla standardiserade OTC-derivatavtal senast från slutet av 2012 ska clearas via centrala motparter och att OTC-derivatavtal ska inrapporteras till transaktionsregister. I juni 2010 i Toronto bekräftade G20-ledarna sitt åtagande och åtog sig även att påskynda genomförandet av kraftfulla åtgärder för att förbättra OTC-derivats överblickbarhet och tillsyn på ett internationellt sett konsekvent och icke-diskriminerande sätt. Kommissionen kommer att sträva efter att dessa åtaganden genomförs på ett liknande sätt av våra internationella parter.
- (6) I sina slutsatser av den 2 december 2009 var Europeiska rådet ense om behovet av att väsentligt begränsa motpartskreditrisker och om vikten av att förbättra derivatavtals överblickbarhet, effektivitet och tillförlitlighet. I Europaparlamentets resolution "Derivatmarknader: förestående initiativ" av den 15 juni 2010 yrkas på obligatorisk clearing och rapportering av OTC-derivat.
- (7) Inom förordningens tillämpningsområde verkar europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten för värnande av finansmarknadernas stabilitet i kritiska situationer och tryggande av att nationella tillsynsmyndigheter konsekvent tillämpar unionens regler och löser inbördes tvister. Den är också ålagd att utveckla bindande tekniska tillsynsstandarder och har en central roll vid auktorisation och övervakning av centrala motparter och transaktionsregister.
- (8) Enhetliga regler krävs för OTC-baserade derivatavtal som anges i avsnitt C punkterna 4–10 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG²¹.
- (9) Stimulanser till ökad användning av centrala motparter har inte visat sig räcka för att se till att OTC-derivat faktiskt clearas. För de OTC-derivat som kan clearas krävs därför obligatoriska krav på clearing via centrala motparter.
- (10) Det är sannolikt att medlemsstater kommer att vidta skiljaktiga nationella åtgärder som kan skapa hinder för en smidigt fungerande inre marknad och vara till nackdel för marknadsaktörer

²¹ EUT L 145, 30.4.2004, s. 1.

och finansiell stabilitet. För att trygga ett starkt investerarskydd och åstadkomma likvärdiga konkurrensvillkor för marknadsaktörerna krävs det också att clearingkravet tillämpas enhetligt i unionen.

- (11) För att kunna se till att clearingkravet begränsar systemriskerna, krävs det ett förfarande där de derivattyper som bör omfattas av kravet kartläggs. I förfarandet bör det beaktas att inte alla OTC-derivat som clearats via centrala motparter kan anses vara lämpade för obligatorisk clearing via sådana motparter.
- (12) I förordningen anges urvalskriterier för clearingkravet. På grund av sin centrala roll bör det vara värdepappers- och marknadsmyndigheten som beslutar om en derivattyp uppfyller urvalskriterierna och från när clearingkravet ska gälla.
- (13) För att ett OTC-derivat ska kunna clearas, måste bägge avtalsparterna samtycka. Därför bör undantagen från kravet anges noga, eftersom de kan minska kravets effektivitet och fördelarna med clearing via centrala motparter samt leda till regelarbitrage bland vissa grupper av marknadsaktörer.
- (14) OTC-derivat som inte anses lämpade för clearing via centrala motparter är fortfarande förenade med motpartskreditrisker och därför bör regler införas för att hantera dessa risker. Dessa regler bör bara vara tillämpliga på marknadsaktörer som omfattas av clearingkravet.
- (15) På finansiella motparter bör tillämpas regler om clearing, rapporteringskrav respektive regler om riskbegränsningsteknik för OTC-derivatavtal som inte clearas via en central motpart. Av dessa definieras investeringsföretag i direktiv 2004/39/EG, medan kreditinstitut definieras i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning)²², försäkringsföretag som definieras i direktiv 73/239/EEG [NB: ska ersättas av Solvens II år 2012], försäkringsföretag som definieras i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/83/EG av den 5 november 2002 om livförsäkring²³, återförsäkringsföretag som definieras i direktiv 2005/68/EG, fondföretag som definieras i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag)²⁴, tjänstepensionsinstitut som definieras i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/41/EG av den 3 juni 2003 om verksamhet i och tillsyn över tjänstepensionsinstitut²⁵ samt förvaltare av alternativa investeringsfonder som definieras i direktiv 2010/.../EU.
- (16) I lämpliga fall bör regler för finansiella motparter också tillämpas på icke-finansiella motparter. Det är känt att icke-finansiella motparter använder OTC-avtal för att skydda sig mot affärsrisker med direkt koppling till deras affärsverksamhet. Vid bedömningen av om en icke-finansiell motpart för omfattas av clearingkravet, bör det därför beaktas i vilket syfte den icke-finansiella motparten använder OTC-derivat och eller hur stor dess exponering mot dessa instrument är. När den fastställer ett tröskelvärde för clearingkravet, bör värdepappers- och marknadsmyndigheten samråda med alla berörda myndigheter, exempelvis tillsynsmyndigheter för råvarumarknader, för att se till att dessa sektorer helt och fullt beaktas. Dessutom ska

²² EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

²³ EGT L 345, 19.12.2002, s. 1.

²⁴ EUT L 302, 17.11.2009, s. 32.

²⁵ EUT L 235, 23.9.2003, s. 10.

kommissionen till den 31 december 2013 utvärdera vilken systemvikt de icke-finansiella företagens transaktioner med OTC-derivat har inom olika sektorer, inklusive energisektorn.

- (17) Om ett avtal ingåtts av en fond bör det omfattas av förordningen, oberoende av om fonden förvaltas av en fondförvaltare.
- (18) Från förordningens tillämpningsområde bör undantas centralbanker och andra nationella organ med liknande funktioner, andra offentliga organ med uppdrag att förvalta eller delta i förvaltningen av offentlig skuld samt multilaterala utvecklingsbanker som förtecknas i del 1 punkt 4.2 i bilaga VI till Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut²⁶. Motivet är att undvika att deras befogenheter begränsas till att vid behov intervensera för att stabilisera marknaden.
- (19) Eftersom inte alla marknadsaktörer som omfattas av clearingkravet kan bli den centrala motpartens clearingmedlemmar, bör de ha möjlighet att bli kunder till den centrala motparten.
- (20) En oavsiktlig snedvridning av konkurrensen på OTC-derivatmarknaden kan bli följderna av att ett clearingkrav införs, samtidigt med ett förfarande för att fastställa vilka centrala motparter som kan omfattas av detta krav. Exempelvis kan en central motpart vägra att cleara transaktioner som verkställs på en viss handelsplats, eftersom motparten ägs av en konkurrerande handelsplats. För att undvika sådan diskriminerande praxis bör centrala motparter acceptera att cleara transaktioner som genomförs på olika handelsplatser, förutsatt att de senare uppfyller den centrala motpartens operativa och tekniska krav. Allmänt bör kommissionen fortsätta att nära övervaka hur OTC-derivatmarknaden utvecklas och bör vid behov ingripa för att förhindra sådan snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden.
- (21) Tillförlitliga uppgifter behövs för att kunna bestämma OTC-derivattyper som bör omfattas av clearingkravet, tröskelvärden och systemviktiga icke-finansiella motparter. I regleringssyfte är det därför viktigt att ett enhetligt rapporteringskrav för uppgifter om OTC-derivat införs på EU-nivå.
- (22) Det är viktigt att marknadsaktörerna till transaktionsregister rapporterar in alla uppgifter om OTC-derivatavtal som de ingått. På detta sätt kommer information om de inneboende riskerna på OTC-derivatmarknaderna att lagras centralt och vara lätt tillgängliga för värdepappers- och marknadsmyndigheten, berörda behöriga myndigheter och berörda centralbanker inom Europeiska centralbankssystemet.
- (23) För att möjliggöra en mer omfattande överblick över marknaden bör både clearade och ej clearade avtal inrapporteras till transaktionsregister.
- (24) Kravet att inrapportera varje ändring eller avveckling av avtal bör gälla avtalets ursprungliga motparter och alla andra enheter som rapporterar på dessa motparters vägnar. En motpart eller deras anställda som, i enlighet med förordningen och på en annan motparts vägnar rapporterar in alla avtalsuppgifter till ett transaktionsregister, ska inte anses bryta mot stadganden om konfidentiella uppgifter.

²⁶ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

- (25) Det bör finnas effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder i fråga om clearing- och rapporteringskraven. Medlemsstaterna bör tillämpa dessa påföljder så att det inte minskar reglernas effektivitet.
- (26) Ett minsta startkapital bör vara ett villkor för auktorisation av en central motpart. Den centrala motpartens kapital, inklusive balanserade vinstmedel och reserver, bör alltid vara proportionerligt mot denna motparts storlek och verksamhet, för att säkerställa att den har tillräckligt stort eget kapital i förhållande till operativa eller återstående risker och att den vid behov kan genomföra en ordnad avveckling eller omstrukturering av rörelsen.
- (27) Eftersom det genom förordningen införs en rättslig skyldighet att i regleringssyfte cleara via särskilda centrala motparter, är det viktigt att se till att dessa är säkra och sunda och alltid uppfyller förordningens strikta krav på organisation, ledning och riskhantering. För att säkerställa en enhetlig tillämpning bör detta avse clearing av alla finansiella instrument som centrala motparter hanterar.
- (28) Av reglerings- och harmoniseringsskäl bör det därför säkerställas att finansiella motparter bara anlitar centrala motparter som uppfyller förordningens krav.
- (29) Direkta regler för centrala motparters auktorisation och tillsyn är en viktig konsekvens av kravet på clearing av OTC-derivat. Det är lämpligt att nationella behöriga myndigheter får fortsatt ansvar för alla aspekter på centrala motparters auktorisation och tillsyn, inklusive kontroll av att en ansökande central motpart följer förordningen och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper²⁷. Motivet är att dessa myndigheter har bäst möjligheter att granska de centrala motparternas dagliga verksamhet, genomföra regelbundna kontroller och vid behov vidta lämpliga åtgärder.
- (30) Om en central motpart riskerar att hamna på obestånd, kan det finanspolitiska ansvaret främst ligga på medlemsstaten där den är etablerad. Följaktligen bör motsvarande behörig myndighet i den medlemsstaten ansvara för denna centrala motparts auktorisation och tillsyn. Emellertid kan en central motparts clearingmedlemmar vara etablerade i olika medlemsstater och kommer att vara de första som påverkas av motpartens obestånd. Därför måste alla berörda behöriga myndigheter involveras i auktorisations- och tillsynsprocessen och lämpliga samarbetsmekanismer inklusive kollegier inrättas. På detta sätt undviks skiljaktiga nationella åtgärder eller praxis och hinder för den inre marknaden. Värdepappers- och marknadsmyndigheten bör vara företrädd i alla kollegier för att se till att förordningen tillämpas konsekvent och korrekt.
- (31) Det är nödvändigt att stärka reglerna om informationsutbyte mellan behöriga myndigheter och att öka kraven på dessas samarbete och bistånd. Med anledning av den ökande gränsöverskridande verksamheten bör de behöriga myndigheterna förse varandra med den information de behöver för att kunna utöva sina befogenheter så att denna förordning genomförs på ett effektivt sätt, även i situationer där överträdelser eller misstänkta överträdelser kan beröra myndigheterna i två eller fler medlemsstater. För informationsutbytet krävs strikt tystnadsplikt. OTC-derivatavtalens omfattande påverkan gör det viktigt att andra berörda myndigheter, som

²⁷ EGT L 166, 11.6.1998, s. 45.

skattemyndigheter och energiområdets tillsynsmyndigheter, har tillgång till information som krävs för att fullgöra deras uppdrag.

- (32) Finansmarknadernas globala karaktär gör att värdepappers- och marknadsmyndigheten direkt bör ansvara för godkännandet av centrala motparter som är etablerade i tredjeland, så de kan tillhandahålla clearingtjänster inom unionen. Detta förutsätter att kommissionen har slagit fast att det tredjelandet har regelverk och tillsynssystem som överensstämmer med unionens och att vissa andra krav uppfylls. I detta sammanhang kommer överenskommelser med unionens viktigaste internationella parter att vara särskilt viktiga för att åstadkomma globalt likvärdiga konkurrensvillkor och finansiell stabilitet.
- (33) Oberoende av ägarstrukturen bör centrala motparter ha ett stabilt ledningssystem, en företagsledning med gott anseende och oberoende styrelseledamöter. Emellertid kan centrala motparters olika lednings- och ägarstrukturer påverka deras villighet eller förmåga att cleara vissa produkter. Därför bör de oberoende styrelseledamöterna och den riskkommitté den centrala motparten ska inrätta ta upp eventuella intressekonflikter inom denna motpart. Clearingmedlemmar och kunder behöver vara lämpligt representerade, eftersom de kan påverkas av den centrala motpartens beslut.
- (34) En central motpart kan lägga ut andra funktioner än riskhanteringsfunktionen, under förutsättning att de utkontrakterade funktionerna inte menligt inverkar på dess verksamhet och förmåga att hantera risker.
- (35) En central motparts deltagandekrav bör därför vara överblickbara, proportionerliga och icke-diskriminerande. De bör också möjliggöra fjärråtkomst, i den mån detta inte utsätter motparten för ytterligare risker.
- (36) Kunder till clearingmedlemmar som clearar sina OTC-derivat via centrala motparter bör säkerställas en hög skyddsnivå. Den faktiska skyddsnivån är avhängig av vilken nivå av separering som dessa kunder väljer. Intermediärer bör separera sina tillgångar från kundernas. Av detta skäl bör centrala motparter hålla uppdaterade och lätt identifierbara register.
- (37) En central motpart bör ha ett sunt riskhanteringssystem för hantering av kreditrisker, likviditetsrisker, operativa och andra risker, inbegripet risker som det utsätts för eller utsätter andra enheter för till följd av beroendeförhållanden. En central motpart bör ha lämpliga förfaranden och mekanismer som klarar en clearingmedlems obestånd. För att minimera obeståndets spridningsrisker bör den centrala motparten ha strikta deltagandekrav, erhålla lämpliga marginalsäkerheter, ha en obeståndsfond och andra finansiella medel för att täcka eventuella förluster.
- (38) Marginalsäkerhetskrav och värderingsavdrag ("haircuts") på säkerheter kan få konjunkturförstärkande effekter. Centrala motparter och behöriga myndigheter bör därför besluta om åtgärder för att förhindra och kontrollera de eventuella konjunkturförstärkande effekter som centrala motparters riskhanteringspraxis kan få, förutsatt att dessa motparters ekonomiska sundhet och säkerhet inte påverkas negativt.
- (39) Hantering av exponeringen är en väsentlig del av clearingförfarandet. Tillgång till eller användning av relevanta källor för prisuppgifter bör tryggas för allmänna clearingtjänster. Sådana källor bör inte bara avse indexuppgifter, som används som referenser till derivat eller andra finansiella instrument.

- (40) Marginalsäkerheter är en central motparts främsta försvarslinje. Förvisso bör centrala motparter investera erhållna säkerheter på ett säkert och försiktigt sätt, men samtidigt bör de vinnlägga sig om lämpligt skydd av säkerheterna så att de i tid kan återställas till de clearingmedlemmar som inte är på obestånd eller till en samverkande central motpart, om den som erhållit säkerheterna skulle hamna på obestånd.
- (41) Genom ”European Code of Conduct for Clearing and Settlement” av den 7 november 2006²⁸ inrättades ett frivilligt regelverk för upprättandet av samarbete mellan centrala motparter och transaktionsregister. Emellertid följer clearing- och avvecklingssektorn fortfarande nationsgränserna, vilket fördyrar gränsöverskridande handel och hindrar harmonisering. Därför bör villkor föreskrivas för slutandet av samverkansöverenskommelser mellan centrala motparter, så att dessa inte utsätter relevanta centrala motparter för risker som inte hanteras på lämpligt sätt.
- (42) Samverkansöverenskommelser är viktiga verktyg för att öka integreringen av clearing- och avvecklingsmarknaden inom unionen, varför en reglering bör ske. Emellertid kan de utsätta centrala motparter för ytterligare risker. Eftersom ökad komplexitet är en aspekt på samverkansöverenskommelser mellan centrala motparter som clearar OTC-derivatavtal, bör samverkansöverenskommelser begränsas till kontantsäkerheter. Värdepappers- och marknadsmyndigheten bör dock senast den 30 september 2014 lämna en rapport till kommissionen om huruvida detta bör utvidgas till andra finansiella instrument.
- (43) I transaktionsregister samlas i regleringssyfte uppgifter in som är relevanta för myndigheterna i alla medlemsstater. Då övervakningen av transaktionsregister inte har några budgetkonsekvenser och många myndigheter i medlemsstaterna kommer att behöva tillgång till transaktionsregistrens uppgifter, bör värdepappers- och marknadsmyndigheten få ansvaret för registrering, upphävande och tillsyn.
- (44) Eftersom regleringsmyndigheter, centrala motparter och andra marknadsaktörer är beroende av transaktionsregistrens uppgifter, bör det säkerställas att transaktionsregistren omfattas av stränga krav på registerhållning och datahantering.
- (45) De centrala motparternas tjänster bör förknippas med överblickbara priser och avgifter, så att marknadsaktörerna kan fatta välgrundade beslut.
- (46) Värdepappers- och marknadsmyndigheten bör kunna föreslå kommissionen att förelägga viten. Syftet med sådana viten är att en överträdelse som värdepappers- och marknadsmyndigheten konstaterat fås att upphöra, att fullständig och korrekt information som myndigheten begärt ska lämnas in och att transaktionsregister och andra personer underkastar sig en utredning. I avskräckande syfte och för att få transaktionsregister att följa förordningen bör dessutom kommissionen på begäran av värdepappers- och marknadsmyndigheten kunna ålägga böter, om det avsiktligt eller genom försummelse har brutits mot vissa bestämmelser i förordningen. Böterna bör vara avskräckande och proportionella mot överträdelsens natur och allvar, dess varaktighet samt det berörda transaktionsregistrets ekonomiska styrka.
- (47) För en effektiv tillsyn av transaktionsregister bör värdepappers- och marknadsmyndigheten ha befogenhet att genomföra utredningar och kontroller på plats.

²⁸

http://ec.europa.eu/internal_market/financial-markets/docs/code/code_en.pdf

- (48) Medlemsstaterna och värdepappers- och marknadsmyndigheten bör skydda fysiska personers rätt när det gäller bearbetning av personuppgifter, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter²⁹.
- (49) Det är viktigt att åstadkomma en internationell samsyn kring kraven på centrala motparter och transaktionsregister. Denna förordning följer de rekommendationer som utvecklats av CPSS-IOSCO³⁰ och ESCB-CESR³¹ och skapar en EU-ram, så centrala motparter kan fungera säkert. Värdepappers- och marknadsmyndigheten bör beakta denna utveckling, när den utformar de tekniska regleringsstandarder, riktlinjer och rekommendationer som föreskrivs i förordningen.
- (50) I enlighet med artikel 290 i fördraget bör kommissionen få befogenhet att anta delegerade akter om vilka uppgifter som ska ingå i anmälan till europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och i registret, om myndighetens beslutskriterier för om clearingkravet är godtagbart, om informations- och clearingtrösklar, om avtals maximala löptid, om likviditet, om minsta styrningsregler, om registerhållning, om minimiplan för kontinuerlig verksamhet och garanterade tjänster, om marginalsäkerheters procentandelar och tidshorisonter, om extrema marknadsförhållanden, om mycket likvida säkerheter och värderingsavdrag ("haircuts"), om mycket likvida finansiella instrument och koncentrationsbegränsningar, om hur tester ska genomföras, om vilka uppgifter en registreringsansökan till värdepappers- och marknadsmyndigheten ska innehålla, om böter och om vilken information ett transaktionsregister bör tillhandahålla, i enlighet med vad som anges i denna förordning. När den utformar delegerade akter, bör kommissionen anlita EU-tillsynsmyndigheternas sakkunskap (värdepappers- och marknadsmyndigheten, Europeiska bankmyndigheten och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten). Men tanke på värdepappers- och marknadsmyndighetens sakkunskap om värdepapper och värdepappersmarknader bör den spela en central rådgivande roll, när kommissionen förbereder delegerade akter. Om så är lämpligt, bör denna myndighet dock samråda närmare med de två andra EU-tillsynsmyndigheterna.
- (51) Enligt artikel 291 i EUF-fördraget ska allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter fastställas i förväg genom en förordning i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet. I väntan på att denna nya förordning ska antas gäller rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999, om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter. Undantaget är det föreskrivande förfarandet med kontroll, som inte är tillämpligt.
- (52) Förordningens syfte är att ange enhetliga krav på OTC-derivatavtal samt på centrala motparter och transaktionsregisters verksamhet. Eftersom dessa mål inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

²⁹ EGT L 281, 23.1.1995, s. 31.

³⁰ G10-gruppens centralbankers *Committee on Payment and Settlement Systems* (CPSS) respektive tekniska kommittén vid *International Organization of Securities Commissions* (IOSCO).

³¹ Europeiska centralbankssystemet (ESCB) respektive Europeiska värdepapperstillsynskommittén (CESR).

- (53) Reglerna för samverkande system gör det lämpligt att ändra direktiv 98/26/EG, för att skydda rättigheterna för en systemoperatör som ställer kompletterande säkerhet för en systemoperatör, i fall av insolvensförfaranden mot den senare systemoperatören.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Avdelning I

Innehåll, tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

Innehåll och tillämpningsområde

1. I denna förordning föreskrivs enhetliga krav för OTC-baserade derivatavtal, som anges i avsnitt C punkterna 4–10 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG, samt för centrala motparter och transaktionsregisters verksamhet.
2. Förordningen ska tillämpas på centrala motparter, finansiella motparter och transaktionsregister. Den ska tillämpas på icke- finansiella motparter när så anges.
3. Avdelning V ska bara tillämpas på överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument, som definieras i artikel 4.18 a–b och 4.19 i direktiv 2004/39/EG.
4. Förordning ska inte tillämpas på följande:
 - a) Medlemmarna i Europeiska centralbankssystemet och andra nationella organ med liknande uppgifter samt andra offentliga organ som har till uppdrag att förvalta eller delta i förvaltningen av offentlig skuld.
 - b) Multilaterala utvecklingsbanker som förtecknas i del 1 punkt 4.2 i bilaga VI till direktiv 2006/48/EG.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning avses med

- (1) *central motpart*: en enhet som juridiskt sett träder emellan motparterna i avtal som är föremål för handel på en eller flera finansmarknader och blir köpare till varje säljare och säljare till varje köpare samt svarar för driften av ett clearingsystem,
- (2) *transaktionsregister*: en enhet som centralt samlar in och registerför uppgifter om OTC-derivat,
- (3) *clearing*: fastställande av avvecklingspositioner, inklusive beräkning av nettopositioner samt kontroll av att finansiella instrument och/eller kontanter finns tillgängliga för att täcka de exponeringar som en transaktion ger upphov till,
- (4) *derivattyp*: ett antal OTC-derivatavtal med gemensamma väsentliga egenskaper,

- (5) *OTC-derivat*: derivatavtal som inte genomförs på en reglerad marknad som definieras i artikel 4.14 i direktiv 2004/39/EG,
- (6) *finansiell motpart*: investeringsföretag enligt direktiv 2004/39/EG, kreditinstitut enligt direktiv 2006/48/EG, försäkringsföretag enligt direktiv 73/239/EEG, försäkringsföretag enligt direktiv 2002/83/EG, återförsäkringsföretag enligt direktiv 2005/68/EG, fondföretag enligt direktiv 2009/65/EG, tjänstepensionsinstitut enligt direktiv 2003/41/EG samt förvaltare av alternativa investeringsfonder enligt direktiv 2010/.../EU,
- (7) *icke-finansiell motpart*: ett i unionen etablerat annat företag än de som anges i punkt 6,
- (8) *motpartskreditrisk*: risken för att en transaktions motpart hamnar i obestånd före slutavvecklingen av transaktionens kassaflöden,
- (9) *samverkansöverenskommelse*: en överenskommelse mellan två eller flera centrala motparter som innebär att transaktioner verkställs med hjälp av olika system,
- (10) *behörig myndighet*: den myndighet som en medlemsstat har utsett i enlighet med artikel 18,
- (11) *clearingmedlem*: ett företag som deltar i en central motpart och med ansvar för att fullgöra de finansiella skyldigheter som deltagandet föranleder,
- (12) *kund*: ett företag med en avtalsrelation till en clearingmedlem som gör det möjligt för företaget att cleara sina transaktioner via den centrala motparten,
- (13) *kvalificerat innehav*: varje direkt eller indirekt ägarandel i en central motpart som motsvarar 10 % eller mer av kapitalet eller av rösträtten enligt artiklarna 9 och 10 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad³², med beaktande av villkoren för sammanläggning av dessa enligt artikel 12.4 och 12.5 i det direktivet, eller som gör det möjligt att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av den centrala motpart eller det transaktionsregister som innehavet avser,
- (14) *moderbolag*: ett moderföretag enligt artiklarna 1–2 i rådets direktiv 83/349/EEG³³,
- (15) *dotterbolag*: ett dotterföretag enligt artiklarna 1–2 i direktiv 83/349/EEG, inbegripet varje dotterbolag till ett dotterbolag till det moderbolag som är det yttersta moderbolaget till dessa företag,
- (16) *kontroll*: kontroll som denna definieras i artikel 1 i direktiv 83/349/EEG,
- (17) *nära relationer*: en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer är förenade genom
- a) ägarintresse, som innebär ett innehav, direkt eller genom kontroll, av 20 % eller mer av rösterna eller kapitalet i ett företag, eller

³² EUT L 390, 31.12.2004, s. 38.

³³ EGT L 193, 18.7.1983, s. 1.

- b) kontroll, som innebär relationen mellan ett moderbolag och ett dotterbolag i alla de fall som avses i artikel 1.1 och 1.2 i direktiv 83/349/EEG, eller en likartad relation mellan en fysisk eller juridisk person och ett företag, varvid varje dotterbolag till ett dotterbolag också skall anses som dotterbolag till det moderbolag som är överordnat dessa företag;

Som nära relation ska även anses en situation där två eller flera fysiska eller juridiska personer upprätthåller en varaktig relation till en och samma person genom en kontrollrelation;

- (18) *kapital*: kapital i den mening som avses i artikel 22 i direktiv 86/635/EEG av den 8 december 1986 om årsbokslut och sammanställd redovisning för banker och andra finansiella institut³⁴, till den del det är inbetalt, samt överkurs vid aktieemission, om det helt absorberar förluster i en fortlevnadssituation och vid konkurs eller likvidation prioriteras efter alla andra krav,
- (19) *reserver*: reserver i den mening som avses i artikel 9 i rådets direktiv 78/660/EEG av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsbokslut i vissa typer av bolag³⁵ och balanserad vinst och förlust från föregående räkenskapsår,
- (20) *styrelsen*: administrativ styrelse och/eller tillsynsråd, i enlighet med nationell bolagslag,
- (21) *oberoende styrelseledamot*: en styrelseledamot som inte har någon affärs-, familje- eller annan relation som kan föranleda en intressekonflikt med den centrala motparten, dess majoritetsaktieägare, ledning eller clearingmedlemmar eller motsvarande ledning,
- (22) *företagsledning*: den/de person/er som effektivt leder den centrala motpartens affärsverksamhet samt arbetande styrelseledamot eller styrelseledamöter.

Avdelning II

Clearing, rapportering och riskbegränsning av OTC-derivat

Artikel 3 **Clearingkravet**

1. En finansiell motpart ska clara alla OTC-derivatavtal som anses godtagbara enligt artikel 4 och som ingåtts med andra finansiella motparter till de relevanta centrala motparter som är förtecknade i registret enligt artikel 4.4.

Clearingkravet ska också tillämpas på finansiella motparter och icke-finansiella motparter enligt artikel 7.2 som ingår godtagbara OTC-derivatavtal med enheter från tredjeland.

2. Vid tillämpning av clearingkravet enligt punkt 1 ska finansiella motparter och de icke-finansiella motparter som avses i artikel 7.2 uppfattas antingen som en clearingmedlem eller som en kund.

³⁴ EGT L 372, 31.12.1986, s. 1.

³⁵ EGT L 222, 14.8.1978, s. 11.

Artikel 4
Clearingkravets godtagbarhet

1. När en behörig myndighet har aktoriserat en central motpart för clearing av en derivattyp i enlighet med artikel 10 eller 11, ska den omedelbart anmäla auktorisationen till europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten och begära ett beslut om huruvida clearingkravet enligt artikel 3 är godtagbart.
 2. Efter mottagande av anmälan och begäran enligt punkt 1 ska värdepappers- och marknadsmyndigheten inom sex månader rikta ett beslut till den behöriga myndighet som så begärt och uppge följande:
 - a) Om derivattypen är godtagbar för clearingkravet enligt artikel 3.
 - b) Det datum från vilket clearingkravet ska gälla.
 3. Värdepappers- och marknadsmyndigheten ska grunda sitt beslut på följande kriterier:
 - a) Begränsningen av systemriskerna i det finansiella systemet.
 - b) Avtalens likviditet.
 - c) Tillgänglig prisinformation.
 - d) Den centrala motpartens kapacitet att hantera avtalsvolymen.
 - e) Den skyddsnivå som den centrala motparten erbjuder kunden.
- Före beslut ska värdepappers- och marknadsmyndigheten genomföra ett offentligt samråd och vid behov rådfråga behöriga myndigheter i tredjeländer.
4. Värdepappers- och marknadsmyndigheten ska utan dröjsmål offentliggöra beslut enligt punkt 2 i ett register. Registret ska innehålla de godtagbara derivattyperna och de centrala motparter som är auktoriserade att cleara dem. Myndigheten ska löpande uppdatera registret.
- Den ska regelbundet se över sina beslut och vid behov ändra dem.
5. På eget initiativ och i samråd med Europeiska systemrisknämnden ska värdepappers- och marknadsmyndigheten kartlägga och meddela kommissionen de typer av derivatavtal som bör ingå i dess offentliga register, men som ingen central motpart ännu auktoriserats för.
 6. Kommissionen ska ha delegerad befogenhet att anta tekniska regleringsstandarder med närmare uppgifter om följande:
 - a) Uppgifter som ska ingå i anmälan enligt punkt 1.
 - b) Kriterierna enligt punkt 3.
 - c) Uppgifter som ska ingå i registret enligt punkt 4.

Som minimum ska det i uppgifterna enligt punkt 4 korrekt och entydigt anges vilken derivattyp som omfattas av clearingkravet.

De förslag till regleringsstandarder som avses i första stycket ska antas i enlighet med [artikel 7–7 d] i förordning .../... [förordningen om europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten].

Värdepappers- och marknadsmyndigheten ska överlämna sina förslag till tekniska regleringsstandarder till kommissionen senast den 30 juni 2012.

Artikel 5

Tillgången till central motpart

En central motpart som auktoriserats för clearing av godtagbara OTC-derivatavtal ska acceptera clearing av sådana utan diskriminering, oberoende av handelsplats.

Artikel 6

Rapporteringskravet

1. Finansiella motparter ska till ett transaktionsregister som registerats i enlighet med artikel 51 rapportera in uppgifter om OTC-derivatavtal som de har ingått och alla ändringar eller avslut. Uppgifterna ska rapporteras in senast vardagen efter avtalets genomförande, clearing eller ändring.

Andra enheter får på de ursprungliga motparternas vägnar rapportera in ändringar eller avslut enligt punkt 1, förutsatt att alla uppgifter i avtalet rapporteras utan upprepningar.

2. Om ett transaktionsregister inte kan registrera uppgifterna i ett OTC-derivatavtal, ska finansiella motparter rapportera in uppgifter om sina positioner i dessa avtal till den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 48 i direktiv 2004/39/EG.

De uppgifter som ska rapporteras in till den behöriga myndigheten ska åtminstone vara de som skulle rapporteras in till transaktionsregistret.

3. En motpart som omfattas av rapporteringskravet får till den andra motparten delegera inrapporteringen av uppgifterna i OTC-derivatavtalet.

En motpart som på en annan motparts vägnar rapporterar in alla avtalsuppgifter till ett transaktionsregister ska inte anses bryta mot avtalets stadganden om konfidentiella uppgifter eller mot annan rättslig, regleringsmässig eller administrativ bestämmelse.

Den rapporterende enheten, dess ledning eller anställda är befriade från ansvar för detta utlämnande av uppgifter.

4. Kommissionen ska ha delegerad befogenhet att för de olika derivattyperna fastställa uppgifter och typer av rapporter enligt punkterna 1 och 2.

Rapporterna ska minst innehålla följande:

- a) Avtalsparterna och i annat fall förmånstagaren till avtalets rättigheter och skyldigheter.

- b) Avtalets väsentliga kännetecken inklusive typ, underliggande instrument, löptid och nominellt värde.

De förslag till en regleringsstandarder som avses i första stycket ska antas i enlighet med [artikel 7–7 d] i förordning .../... [förordningen om europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten].

Senast den 30 juni 2012 ska värdepappers- och marknadsmyndigheten utforma förslag till tekniska regleringsstandarder och överlämna dem till kommissionen.

5. För enhetliga tillämpningskrav beträffande punkterna 1 och 2 ska kommissionen för de olika derivattyperna ha befogenhet att fastställa hur rapporterna enligt punkterna 1 och 2 ska utformas samt deras frekvens. De förslag till en regleringsstandarder som avses i första stycket ska antas i enlighet med [artikel 7 e] i förordning .../... [förordningen om europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten].

Senast den 30 juni 2012 ska värdepappers- och marknadsmyndigheten utforma förslag till tekniska regleringsstandarder och överlämna dem till kommissionen.

Artikel 7

Icke-finansiella motparter

1. Om en icke-finansiell motpart tar positioner i OTC-derivatavtal som överskrider den informationströskel som ska fastställas enligt punkt 3 a, ska den anmäla det till den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 48 i direktiv 2004/39/EG, med motivering till att den tar dessa positioner.

Sådan icke-finansiell motpart ska omfattas av rapporteringskravet enligt artikel 6.1.

2. Om en icke-finansiell motpart tar positioner i OTC-derivatavtal som överskrider den clearingtröskel som ska fastställas enligt punkt 3 b, ska den omfattas av clearingkravet enligt artikel 3 med avseende på alla sina godtagbara OTC-derivatavtal.

Den behöriga myndighet som utsetts i enlighet med artikel 48 i direktiv 2004/39/EG ska se till att kravet enligt första stycket efterlevs.

3. Kommissionen ska ha delegerad befogenhet att anta tekniska regleringsstandarder med närmare uppgifter om följande:

- a) Informationströskeln.
b) Clearingtröskeln.

Bägge trösklarna ska fastställas med utgångspunkt från vilken systemvikt en motparts samlade nettopositioner och nettoexponeringar har per derivattyp.

De regleringsstandarder som avses i första stycket ska antas i enlighet med [artikel 7–7 d] i förordning .../... [förordningen om europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten].

Senast den 30 juni 2012 ska värdepappers- och marknadsmyndigheten i samråd med Europeiska systemrisknämnden och andra berörda myndigheter lämna in förslag till dessa regleringsstandarder till kommissionen.

4. Vid beräkningen av positionerna enligt punkt 2 får inte OTC-derivatavtal beaktas som en icke-finansiell motpart har ingått och som är direkt kopplade till motpartens affärsverksamhet på ett objektivet mätbart sätt.
5. I samråd med värdepappers- och marknadsmyndigheten, Europeiska systemrisknämnden och andra berörda myndigheter ska kommissionen regelbundet se över tröskelvärdena enligt punkt 3 och vid behov ändra dem.

Artikel 8

Riskbegränsningsteknik för OTC-derivatavtal som inte clearas via en central motpart

1. Finansiella motparter eller de icke-finansiella motparter som anges i artikel 7.2, vilka ingår ett OTC-derivatavtal som inte clearas via en central motpart, ska se till att det har införts lämpliga förfaranden och system för att mäta, övervaka och begränsa operativa risker och kreditrisker, och då minst följande:
 - a) Om så är möjligt, elektroniska verktyg som säkerställer att OTC-derivatavtalets villkor godkänns i tid.
 - b) Stabila, motståndskraftiga och kontrollerbara förfaranden för att stämna av portföljer, hantera därmed förknippade risker och tidigt upptäcka tvister mellan parter och lösa dem samt övervaka värdet av utestående kontrakt.

För tillämpningen av punkt b ska utestående kontrakts värde uppdateras dagligen och riskhanteringsförfarandena bör kräva att en exakt och väl separerad säkerhet överlämnas i tid eller kräva ett lämpligt och proportionerligt kapitalinnehav.

2. Kommissionen ska ha befogenhet att anta tekniska regleringsstandarder som anger längsta tidsintervallet mellan ingåendet av ett OTC-derivatavtal och godkännandet enligt punkt 1 a.

De regleringsstandarder som avses i första stycket ska antas i enlighet med [artikel 7–7 d] i förordning .../... [förordningen om europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten].

Senast den 30 juni 2012 ska värdepappers- och marknadsmyndigheten överlämna sina förslag till tekniska regleringsstandarder till kommissionen.

3. Kommissionen ska ha befogenhet att anta tekniska regleringsstandarder om erforderliga system och säkerhets- och kapitalnivåer för att uppfylla punkt 1 b och punkt 1 andra stycket.

Beroende av partens rättsliga form ska de tekniska regleringsstandarderna enligt första stycket antas antingen i enlighet med [artikel 7–7 d] i förordning .../... [Europeiska bankmyndigheten], [artikel 7–7 d] i förordning .../... [värdepappers- och marknadsmyndigheten] eller [artikel 7–7 d] i förordning .../... [Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten].

Senast den 30 juni 2012 ska nämnda myndigheter gemensamt överlämna ett förslag till dessa tekniska regleringsstandarder till kommissionen.

Artikel 9 **Påföljder**

1. Medlemsstaterna ska införa bestämmelser om påföljder vid överträdelser av bestämmelserna i denna avdelning och ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas. Påföljderna ska åtminstone innebära böter. Påföljderna i fråga ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.
2. Medlemsstaterna ska se till att de myndigheter som ansvarar för tillsynen av finansiella motparter, och i tillämpliga fall icke-finansiella motparter, offentliggör alla påföljder som utdömts för överträdelser av artiklarna 3–8, förutsatt att detta inte allvarligt drabbar finansmarknaden eller åsamkar de berörda parterna oproportionerligt stora skador.

Senast den 30 juni 2012 ska medlemsstaterna underrätta kommissionen om bestämmelserna enligt punkt 1. De ska utan dröjsmål underrätta kommissionen om senare ändringar av dem.

3. Med värdepappers- och marknadsmyndighetens bistånd ska kommissionen granska om böterna enligt punkt 1 och tröskelvärdena enligt artikel 7.1 och 7.2 tillämpas effektivt och konsekvent.

Avdelning III **Auktorisation och tillsyn av centrala motparter**

Kapitel 1

Villkor och förfaranden för auktorisation av centrala motparter

Artikel 10 **Auktorisation av centrala motparter**

1. Om en central motpart är en i unionen etablerad juridisk person med tillgång till tillräcklig likviditet och avser att tillhandahålla tjänster och utöva verksamhet, ska den ansöka om auktorisation hos behörig myndighet i den medlemsstat där den är etablerad.

Likviditeten kan tillhandahållas av en centralbank och/eller en kreditvärdig pålitlig affärsbank. Tillgången till likviditet kan vara relaterad till en auktorisation enligt artikel 6 i direktiv 2006/48/EG eller till andra lämpliga arrangemang.

2. Auktorisationen ska gälla inom hela unionen.
3. I auktorisationen ska det anges vilka tjänster och verksamheter som den centrala motparten är auktoriserad för, inklusive vilka typer av finansiella instrument som auktorisationen omfattar.
4. En central motpart ska alltid uppfylla villkoren för den ursprungliga auktorisationen.

En central motpart ska utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten om väsentliga förändringar som är relevanta för villkoren för den ursprungliga auktorisationen.

5. Kommissionen ska ha befogenhet att anta tekniska regleringsstandarder om närmare kriterier för tillräcklig likviditet enligt punkt 1.

De regleringsstandarder som avses i första stycket ska antas i enlighet med [artikel 7–7 d] i förordning .../... [förordningen om europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten].

Senast den 30 juni 2012 ska Europeiska bankmyndigheten i samråd med värdepappers- och marknadsmyndigheten överlämna ett förslag till dessa tekniska regleringsstandarder till kommissionen.

Artikel 11

Utvidgning av verksamheter och tjänster

1. En central motpart ska lämna in en begäran om utvidgning, om den vill utvidga sin affärsverksamhet till verksamheter och tjänster som inte omfattas av den ursprungliga auktorisationen. Det ska betraktas som en utvidgning av auktorisationen, om clearingtjänster tillhandahålls i annan valuta eller för finansiella instrument som har väsentligt andra riskegenskaper än de som den centrala motparten auktoriserats för.

Utvidgningen av en auktorisation ska följa förfarandet enligt artikel 13.

2. Om en central motpart önskar utvidga sin verksamhet till en annan medlemsstat än där den är etablerad, ska den behöriga myndigheten i etableringsmedlemsstaten utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten.

Artikel 12

Kapitalkrav

1. För att få auktoriseras enligt artikel 10 ska en central motpart ha ständig tillgång till ett separat startkapital på minst 5 miljoner euro.
2. Den centrala motpartens kapital ska, inklusive balanserade vinstmedel och reserver, alltid vara tillräckligt för att vid behov och inom rimlig tid kunna genomföra en ordnad avveckling eller omstrukturering av rörelsen och erbjuda tillräckligt skydd mot operativa eller återstående risker.
3. Kommissionen ska ha befogenhet att anta tekniska regleringsstandarder med närmare uppgifter om en central motparts kapital, balanserade vinstmedel och reserver enligt punkt 2.

De regleringsstandarder som avses i första stycket ska antas i enlighet med [artikel 7–7 d] i förordning .../... [förordningen om europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten].

Senast den 30 juni 2012 ska värdepappers- och marknadsmyndigheten i samråd med Europeiska bankmyndigheten överlämna ett förslag till dessa tekniska regleringsstandarder till kommissionen.

Artikel 13

Förfarande för att bevilja och avslå auktorisation

1. Den behöriga myndigheten ska bara bevilja auktorisation, om den finner att den ansökande centrala motparten uppfyller alla förordningens krav, kraven som godkänts i enlighet med direktiv 98/26/EG och efter ett gemensamt positivt yttrande från kollegiet enligt artikel 15 och värdepappers- och marknadsmyndigheten.
2. Den ansökande centrala motparten ska lämna in alla uppgifter som krävs för att den behöriga myndigheten ska kunna fastslå att den sökande vid den ursprungliga auktorisationen vidtagit alla mått och steg för att uppfylla förordningens krav.
3. Senast sex månader efter inlämnandet av en fullständig ansökan ska den behöriga myndigheten skriftligen underrätta den sökande om huruvida auktorisation beviljats.

Artikel 14

Kollegier

1. Den behöriga myndigheten i en central motparts etableringsmedlemsstat ska inrätta och leda ett kollegium som främjar fullgörandet av de uppgifter som anges i artiklarna 10, 11, 46 och 48.

Kollegiet ska ha följande sammansättning:

- a) Värdepappers- och marknadsmyndigheten.
 - b) Den behöriga myndigheten i den centrala motpartens etableringsmedlemsstat.
 - c) De behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av den centrala motpartens clearingmedlemmar och som är etablerade i de tre medlemsstaterna med de sammanlagt största bidragen till den centrala motpartens obeståndsfond enligt artikel 40.
 - d) De behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen av reglerade marknader och/eller multilaterala handelsplattformar som den centrala motparten verkar på.
 - e) De behöriga myndigheter som övervakar centrala motparter med vilka samverkansöverenskommelser ingåtts.
 - f) Den myndighet som ansvarar för tillsynen av den centrala motparten och de centralbanker som utger de clearade finansiella instrumentens mest relevanta valutor.
2. Kollegiet ska sörja för följande, utan påverkan på de behöriga myndigheternas befogenheter enligt förordningen:
 - a) Utarbetande av det gemensamma yttrandet enligt artikel 15.
 - b) Informationsutbyte, inklusive begäran om information enligt artikel 21.
 - c) Frivilliga överenskommelser bland medlemmarna om att påta sig uppgifter.

- d) Fastställande av kontrollprogram för tillsynen, baserade på en riskbedömning av den centrala motparten.
 - e) Förbättring av tillsynens effektivitet genom att i onödan upprepade tillsynskrav tas bort.
 - f) Konsekvens i tillsynspraxis.
 - g) Fastställande av förfaranden och beredskapsplaner för krissituationer enligt artikel 22.
3. Kollegiets inrättande och verksamhet ska baseras på en skriftlig överenskommelse mellan samtliga medlemmar.

I överenskommelsen ska de praktiska villkoren för kollegiets verksamhet anges och kan uppgifter åläggas den behöriga myndigheten i den centrala motpartens etableringsmedlemsstat eller åläggas en annan medlem av kollegiet.

Artikel 15

Gemensamt yttrande

1. Den behöriga myndigheten i den centrala motpartens etableringsmedlemsstat ska genomföra en riskbedömning av den centrala motparten och lämna en rapport till kollegiet.

Senast två månader efter mottagandet ska kollegiet enas om ett yttrande om rapporten.

2. Värdepappers- och marknadsmyndigheten ska främja att gemensamma yttranden antas i enlighet med sina tvistlösningsbefogenheter enligt artikel 11 i förordning .../... [förordningen om europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten] och dess allmänna samordningsfunktion enligt artikel 16 i samma förordning. Den ska inte ha rösträtt i fråga om kollegiets gemensamma yttranden.

Artikel 16

Upphävande av auktorisation

1. Den behöriga myndigheten ska upphäva auktorisationen om den centrala motparten
- a) i tolv månader inte har utnyttjat sin auktorisation, uttryckligen har fransagt sig auktorisationen eller inte har tillhandahållit några tjänster eller utövat någon verksamhet under de föregående sex månaderna,
 - b) har erhållit auktorisationen genom att lämna osanna uppgifter eller på något annat otillbörligt sätt,
 - c) inte längre uppfyller de villkor som gällde för auktorisationen, eller
 - d) allvarligt och systematiskt har åsidosatt förordningens krav.
2. Värdepappers- och marknadsmyndigheten eller annan medlem av kollegiet får när som helst begära att den behöriga myndigheten i den centrala motpartens etableringsmedlemsstat ska kontrollera om denna motpart fortfarande uppfyller villkoren som gällde för auktorisationen.

3. Den behöriga myndigheten får begränsa upphävandet till viss tjänst, verksamhet eller finansiellt instrument.

Artikel 17

Översyn och utvärdering

De behöriga myndigheterna ska minst årligen se över en central motparts system, strategier, processer och mekanismer med avseende på hur förordningen efterlevs samt utvärdera marknaden, operativa risker och likviditetsrisker som denna motpart är eller kan vara exponerad mot.

Översynen och utvärderingen ska avse verksamhetens storlek, systemvikt, art, omfattning och komplexitet när det gäller den centrala motparten.

Kapitel 2

Tillsyn och övervakning av centrala motparter

Artikel 18

Behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna ska utse den behöriga myndighet som ska svara för att uppgifterna enligt denna förordning utförs när det gäller auktorisation, tillsyn och övervakning av centrala motparter som är etablerade på deras territorium och ska underrätta kommissionen och värdepappers- och marknadsmyndigheten därom.

Om en medlemsstat utser mer än en behörig myndighet, ska den klart ange respektives uppdrag och utse en myndighet med ensamt ansvar för att samordna samarbetet och informationsutbytet med kommissionen, värdepappers- och marknadsmyndigheten och andra medlemsstaters behöriga myndighet i enlighet med artiklarna 19–22.

2. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheterna har tillräckliga tillsyns- och utredningsbefogenheter för att fullgöra sina uppdrag.
3. Medlemsstaterna ska se till att lämpliga administrativa åtgärder i enlighet med nationell lagstiftning kan vidtas eller införas mot ansvariga fysiska eller juridiska personer, om förordningens bestämmelser inte efterlevs.

Dessa åtgärder ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

4. Värdepappers- och marknadsmyndigheten ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över de behöriga myndigheter som utsetts enligt punkt 1.

Kapitel 3

Samarbete

Artikel 19

Myndigheters samarbete

1. Behöriga myndigheter ska ha ett nära samarbete med varandra och med värdepappers- och marknadsmyndigheten.
2. På grundval av tillgängliga uppgifter ska de behöriga myndigheterna vid utövandet av sina allmänna uppgifter vederbörligen beakta sina besluts potentiella effekter på det finansiella systemets stabilitet i övriga berörda medlemsstater, särskilt i krissituationer enligt artikel 22.

Artikel 20

Sekretess

1. Sekretesskrav ska gälla för alla personer som arbetar eller har arbetat på de behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med artikel 18, värdepappers- och marknadsmyndigheten eller revisorer och sakkunniga som de behöriga myndigheterna eller värdepappers- och marknadsmyndigheten bemyndigat.

Utan att det påverkar fall som omfattas av straffrättsliga bestämmelser eller övriga bestämmelser i förordningen, får de inte till någon person eller myndighet röja konfidentiell information som de fått i tjänsten, utom i sammandrag eller i sammanställning som omöjliggör identifiering av enskilda centrala motparter, transaktionsregister eller annan person.

2. Om en central motpart har försatts i konkurs eller tvångslikvideras, får konfidentiell information som inte rör tredje part röjas i tvistemål eller handelsmål, om det är nödvändigt för att kunna driva målet.
3. Utan att det påverkar fall som omfattas av straffrättsliga bestämmelser får konfidentiell information enligt förordningen användas av de behöriga myndigheterna, värdepappers- och marknadsmyndigheten, organ eller andra fysiska eller juridiska personer än behöriga myndigheter som mottar den, fast i de behöriga myndigheternas fall enbart för att utföra sina uppgifter och fullgöra sitt uppdrag inom förordningens ram, eller i andra myndigheters, organs eller fysiska eller juridiska personers fall i det syfte för vilket informationen lämnades till dem och/eller inom ramen för administrativa eller rättsliga förfaranden som har ett samband med fullgörandet av respektive uppdrag. Om värdepappers- och marknadsmyndigheten, den behöriga myndigheten eller annan myndighet, organ eller person som lämnar information ger sitt samtycke, får den mottagande myndigheten emellertid använda den i andra syften.
4. Bestämmelserna om sekretess i punkterna 1, 2 och 3 ska gälla för allt mottagande, utbyte eller förmedling av konfidentiell information i enlighet med förordningen.

Om den behöriga myndighet, annan myndighet, organ eller fysiska eller juridiska personer som lämnar konfidentiell information samtycker, får dessa villkor dock inte hindra värdepappers- och marknadsmyndigheten, de behöriga myndigheterna och berörda

centralbanker från att utbyta eller förmedla informationen i enlighet med förordningen och annan lagstiftning tillämplig på värdepappersföretag, kreditinstitut, pensionsfonder, fondföretag, alternativa investeringsfonder ("AIF-fonder"), försäkrings- och återförsäkringsförmedlare, försäkringsföretag, reglerade marknader eller marknadsplatsoperatörer etc.

5. Punkterna 1, 2 och 3 ska inte hindra de behöriga myndigheterna från att i enlighet med nationell lagstiftning utbyta eller förmedla konfidentiell information som inte har mottagits från en annan medlemsstats behöriga myndighet.

Artikel 21

Informationsutbyte

1. De behöriga myndigheterna ska förse värdepappers- och marknadsmyndigheten och varandra med de upplysningar som krävs för att kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna förordning.
2. Behöriga myndigheter och andra organ eller fysiska eller juridiska personer som mottar konfidentiell information vid utförandet av sina uppgifter enligt förordningen får inte använda den för annat syfte.
3. Till de behöriga myndigheter som utövar tillsyn över centrala motparter ska värdepappers- och marknadsmyndigheten lämna konfidentiell information som är relevant för fullgörandet av dessas uppdrag. Till värdepappers- och marknadsmyndigheten och andra behöriga myndigheter ska behöriga myndigheter och andra berörda myndigheter lämna information som krävs för att dessa ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt förordningen.
4. Behöriga myndigheter ska lämna information till centralbanker inom Europeiska centralbankssystemet, om denna är relevant för fullgörandet av dessas uppdrag.

Artikel 22

Krissituationer

Den behöriga myndigheten eller annan myndighet ska utan onödigt dröjsmål underrätta värdepappers- och marknadsmyndigheten, kollegiet och andra berörda myndigheter om centrala motparters krissituationer, inklusive sådan utveckling på finansmarknaderna som negativt kan inverka på marknads likviditet och det finansiella systemets stabilitet i någon av de medlemsstater där den centrala motparten eller någon av dess clearingmedlemmar är etablerad.

Kapitel 4

Relationer med tredjeländer

Artikel 23

Tredjeländer

1. En i tredjeland etablerad central motpart får tillhandahålla clearingtjänster till i unionen etablerade enheter, om denna motpart är godkänd av värdepappers- och marknadsmyndigheten.
2. Värdepappers- och marknadsmyndigheten ska godkänna en central motpart från tredjeland, om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Kommissionen har fattat ett beslut i enlighet med punkt 3.
 - b) Den centrala motparten är auktoriserad och omfattas av effektiv tillsyn i detta tredjeland.
 - c) Samarbetsavtal har ingåtts i enlighet med punkt 4.
3. Kommissionen får anta beslut om likvärdighet i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 69.2, och ange att den rättsliga och tillsynsmässiga ramen i ett tredjeland säkerställer att de centrala motparter som är auktoriserade i detta land följer rättsligt bindande krav som är likvärdiga med kraven enligt denna förordning och att de löpande är föremål för effektiv tillsyn och tillämpning i detta land.
4. Värdepappers- och marknadsmyndigheten ska upprätta samarbetsavtal med de berörda behöriga myndigheter i tredjeländer vars rättsliga och tillsynsmässiga regelverk har bedömts vara likvärdiga med denna förordning i enlighet med punkt 3. I sådana avtal ska minst följande anges:
 - a) Mekanismen för informationsutbyte mellan värdepappers- och marknadsmyndigheten och tredjelandets berörda behöriga myndigheter.
 - b) Förfarandena för samordning av tillsynsverksamhet.

Avdelning IV

Krav på centrala motparter

Kapitel 1

Organisatoriska krav

Artikel 24

Allmänna bestämmelser

1. En central motpart ska ha stabila styrformer, som omfattar en tydlig organisationsstruktur med en väl definierad, överblickbar och konsekvent ansvarsfördelning, effektiva metoder för att lokalisera, hantera, övervaka och rapportera de risker som denna motpart är eller kan bli utsatt för samt ha tillfredsställande rutiner för intern kontroll, däribland sunda förfaranden för administration och redovisning.
2. En central motpart ska införa politik och förfaranden som är så effektiva att de säkerställer att förordningen följs, inklusive ledningens och de anställdas efterlevnad av alla förordningens bestämmelser.
3. En central motpart ska ha en organisationsstruktur som säkerställer en kontinuerlig och väl fungerande verksamhet och tillhandahållande av tjänster. Den ska använda lämpliga och passande system, resurser och förfaranden.
4. En central motpart ska klart skilja på rapporteringsgången för dess riskhantering och för dess övriga verksamhet.
5. En central motpart ska införa, tillämpa och vidmakthålla en lönepolitik som främjar sund och effektiv riskhantering och inte stimulerar en sänkning av dess nivå.
6. En central motpart ska ha IT-system som kan hantera dess tjänsters och verksamhets komplexitet, mångfald och inriktning, så att den tryggar hög säkerhetsstandard och att dess uppgifter är säkra och konfidentiella.
7. En central motpart ska offentliggöra sina ledningssystem och regelverket för verksamheten.
8. Den centrala motparten ska ofta vara föremål för oberoende revisioner. Resultaten av dessa ska meddelas styrelsen och tillhandahållas den behöriga myndigheten.
9. Kommissionen ska ha befogenhet att anta tekniska regleringsstandarder med närmare uppgifter om vad regler och ledningssystem enligt punkterna 1–8 minst ska omfatta.

De regleringsstandarder som avses i första stycket ska antas i enlighet med [artikel 7–7 d] i förordning .../... [förordningen om europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten].

Senast den 30 juni 2012 ska värdepappers- och marknadsmyndigheten överlämna förslag till dessa tekniska regleringsstandarder till kommissionen.

Artikel 25

Företagsledning och styrelsen

1. Företagsledningen ska ha sådant anseende och erfarenhet att det säkerställer en sund och stabil ledning av den centrala motparten.
2. En central motpart ska ha en styrelse, där minst en tredjedel och då minst två av ledamöterna är oberoende. Ersättningen till de oberoende och andra icke verkställande styrelseledamöterna får inte vara kopplad till den centrala motpartens affärsresultat.

Styrelseledamöterna, inklusive de oberoende ledamöterna, ska ha nöjaktigt anseende och adekvat sakkunskap om finansiella tjänster, riskhantering och clearingtjänster.

3. En central motpart ska klart ange styrelsens roll och ansvar samt tillhandahålla styrelsemötenas protokoll till den behöriga myndigheten.

Artikel 26

Riskkommitté

1. En central motpart ska inrätta en riskkommitté som ska bestå av företrädare för dess clearingmedlemmar samt oberoende styrelseledamöter. Riskkommittén får låta den centrala motpartens anställda delta i dess möten men då utan rösträtt. Riskkommitténs råd får inte direkt påverkas av den centrala motpartens ledning.
2. En central motpart ska klart ange riskkommitténs mandat, styrmekanismer för att trygga dess oberoende, verksamhetsregler, valbarhetskriterier och valförfarande för ledamöterna. Styrmekanismerna ska vara offentliga och det ska åtminstone fastställas att riskkommitténs ordförande ska vara en oberoende styrelseledamot, som rapporterar direkt till styrelsen, samt att kommittén ska hålla regelbundna möten.
3. Riskkommittén ska ge råd till styrelsen om omständigheter som kan påverka den centrala motpartens riskhantering, exempelvis en betydande ändring av dess riskmodell, obeståndsförfarandena, kriterierna för godkännande av clearingmedlemmar eller clearing av nya typer av instrument. Riskkommitténs råd ska inte krävas för den centrala motpartens löpande verksamhet eller i krissituationer.
4. Utan påverkan på behöriga myndigheters rätt att bli informerade, ska riskkommitténs ledamöter ha tystnadsplikt. Om riskkommitténs ordförande konstaterar att det för en medlem föreligger eller kan föreligga en intressekonflikt i ett särskilt ärende, får denne inte rösta om ärendet.
5. En central motpart ska skyndsamt underrätta den behöriga myndigheten om alla beslut där styrelsen beslutar att inte följa riskkommitténs råd.
6. En central motpart ska tillåta clearingmedlemmars kunder att ingå i riskkommittén, alternativt införa lämpliga samrådsmekanismer som tryggar att dessa kunders intressen tillvaratas.

Artikel 27
Registerhållning

1. En central motpart ska i minst tio år bevara alla registeruppgifter om sina tjänster och sin verksamhet, så att den behöriga myndigheten kan övervaka efterlevnaden av förordningens krav.
2. En central motpart ska i minst tio år efter att avtal löpt ut bevara alla uppgifter om alla avtal som den har behandlat i register. Informationen ska åtminstone möjliggöra fastställande av de ursprungliga villkoren i en transaktion, innan den clearades av den centrala motparten.
3. På begäran av den behöriga myndigheten och värdepappers- och marknadsmyndigheten ska en central motpart tillhandahålla registeruppgifter och information enligt punkterna 1–2 och all information om clearade avtals positioner, oberoende av den handelsplats där transaktionerna verkställdes.
4. Kommissionen ska ha befogenhet att anta tekniska regleringsstandarder med närmare uppgifter om bevarandet av registeruppgifter och information enligt punkterna 1–2.

De regleringsstandarder som avses i första stycket ska antas i enlighet med [artikel 7–7 d] i förordning .../... [förordningen om europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten].

Senast den 30 juni 2012 ska värdepappers- och marknadsmyndigheten överlämna förslag till dessa tekniska regleringsstandarder till kommissionen.

5. För att se till att punkterna 1–2 tillämpas enhetligt, ska kommissionen ha befogenhet att fastställa formatet på de uppgifter och den information som ska bevaras.

De förslag till tekniska tillämpningsstandarder som avses i första stycket ska antas i enlighet med [artikel 7 e] i förordning .../... [förordningen om europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten].

Senast den 30 juni 2012 ska värdepappers- och marknadsmyndigheten överlämna förslag till dessa tekniska regleringsstandarder till kommissionen.

Artikel 28
Aktieägare och medlemmar med kvalificerade innehav

1. Den behöriga myndigheten får inte auktorisera en central motpart, förrän den har fått upplysningar om vilka av dess aktieägare eller medlemmar, oavsett om de är fysiska eller juridiska personer, som direkt eller indirekt har kvalificerade innehav och upplysningar om storleken på sådana innehav.
2. Den behöriga myndigheten ska avslå auktorisation av en central motpart, om den tvivlar på att dess aktieägare eller medlemmar med kvalificerade innehav är lämpliga. Den ska då beakta att en central motpart måste tillförsäkras en sund och ansvarsfull ledning.
3. Om det finns nära förbindelser mellan den centrala motparten och andra fysiska eller juridiska personer, ska den behöriga myndigheten endast bevilja auktorisation om dessa förbindelser inte hindrar myndigheten från att effektivt utöva sin tillsynsfunktion.

4. Om personerna enligt punkt 1 inverkar menligt på en sund och ansvarsfull ledning av den centrala motparten, ska den behöriga myndigheten vidta lämpliga åtgärder för att få detta att upphöra.
5. Den behöriga myndigheten ska avslå auktorisation, om en eller flera fysiska eller juridiska personer med vilka värdepappersföretaget har nära förbindelser omfattas av lagar och andra författningar i ett tredjeland och om dessa, eller svårigheter vid tillämpningen av dem, förhindrar ett effektivt utövande av myndighetens tillsynsfunktion.

Artikel 29

Information till behöriga myndigheter

1. En central motpart ska till den behöriga myndigheten anmäla alla förändringar av sin ledning och ska också lämna in alla upplysningar som krävs för att denna ska kunna bedöma om styrelseledamöterna har nöjaktigt anseende och tillräcklig erfarenhet.

Om en styrelseledamots agerande sannolikt inverkar menligt på en sund och ansvarsfull ledning av den centrala motparten, ska den behöriga myndigheten vidta lämpliga åtgärder, inklusive utesluta ledamoten ur styrelsen.

2. Alla fysiska eller juridiska personer eller sådana personer i samråd (nedan kallade *tilltänkta förvärvare*) som har fattat ett beslut om att direkt eller indirekt förvärva ett kvalificerat innehav i en central motpart eller om att ytterligare öka, direkt eller indirekt, ett kvalificerat innehav i en central motpart, varigenom andelen av röstetalet eller kapitalet kommer att uppgå till eller överstiga 10 %, 20 %, 30 % eller 50 % eller så att den centrala motparten kommer att få ställning av dotterbolag (nedan kallat *tilltänkt förvärv*), ska först skriftligen underrätta de behöriga myndigheterna för den centrala motpart i vilken de avser att förvärva eller ytterligare öka ett kvalificerat innehav om storleken på det tilltänkta innehavet samt lämna relevanta uppgifter enligt artikel 30.4.

Alla fysiska eller juridiska personer som har fattat ett beslut om att direkt eller indirekt avyttra ett kvalificerat innehav i ett värdepappersföretag ska först skriftligen underrätta den behöriga myndigheten därom och meddela storleken på det tilltänkta innehavet. En sådan person ska även underrätta den behöriga myndigheten, om den har fattat ett beslut om att minska sitt kvalificerade innehav så att andelen av röstetalet eller aktiekapitalet kommer att understiga 10 %, 20 %, 30 % eller 50 % eller så att den centrala motpartens ställning som dotterbolag kommer att upphöra.

De behöriga myndigheterna ska skicka ett skriftligt mottagningsbevis till den tilltänkte förvärvaren eller säljaren, utan dröjsmål och senast två arbetsdagar efter mottagandet av underrättelsen enligt punkt 2 eller efter mottagandet av uppgifterna enligt punkt 3.

De behöriga myndigheterna ska göra bedömningen enligt artikel 30.1 (nedan kallad *bedömningen*) inom sextio arbetsdagar från och med den skriftliga bekräftelsen av mottagandet av underrättelsen och av alla de handlingar som medlemsstaten kräver ska bifogas den i enlighet med förteckningen i artikel 30.4 (nedan kallad *bedömningsperioden*).

Vid tidpunkten för mottagningsbeviset ska den behöriga myndigheten informera den tilltänkte förvärvaren eller säljaren om när bedömningsperioden löper ut.

3. Den behöriga myndigheten får under bedömningsperioden vid behov, och senast bedömningsperiodens femtionde arbetsdag, begära ytterligare uppgifter som krävs för att slutföra bedömningen. Denna begäran ska vara skriftlig och ska klart ange vilka ytterligare uppgifter som krävs.

Bedömningsperioden ska avbrytas mellan det datum då den behöriga myndigheten begär in uppgifter och det datum då svar tas emot från den tilltänkte förvärvaren. Avbrottet får inte överstiga tjugo arbetsdagar. Den behöriga myndigheten får därefter besluta om att begära in ytterligare uppgifter för att komplettera eller förtydliga informationen, vilket dock inte får leda till att bedömningsperioden avbryts.

4. Den behöriga myndigheten får förlänga avbrottet enligt punkt 3 andra stycket till högst trettio arbetsdagar, om den tilltänkte förvärvaren eller säljaren är
 - a) etablerad utanför unionen eller omfattas av tillsyn utanför unionen,
 - b) en fysisk eller juridisk person och inte underställd tillsyn enligt denna förordning eller direktiv 73/239/EEG, 85/611/EEG, 92/49/EEG, 2002/83/EG, 2003/41/EG, 2004/39/EG, 2005/68/EG, 2006/48/EG, 2009/65/EG eller 2010/.../EU (om förvaltare av alternativa investeringsfonder).
5. Om den behöriga myndigheten efter avslutad bedömning beslutar att motsätta sig det tilltänkta förvärvet, ska den inom två arbetsdagar och inom bedömningsperioden skriftligen underrätta förvärvaren och ange skälen för beslutet. Om inget annat föreskrivs i nationell lagstiftning, kan en lämplig motivering av beslutet offentliggöras på den tilltänkta förvärvarens begäran. Detta får dock inte hindra medlemsstater från att ge en behörig myndighet befogenhet att offentliggöra detta, utan att den tilltänkte förvärvaren så begärt.
6. Om den behöriga myndigheten inom bedömningsperioden inte motsätter sig det tilltänkta förvärvet, ska det anses vara godkänt.
7. Den behöriga myndigheten får fastställa en maximiperiod inom vilken det tilltänkta förvärvet ska vara genomfört och vid behov förlänga denna.
8. Strängare krav än de som föreskrivs i denna förordning får medlemsstater inte införa, när det gäller underrättelse till den behöriga myndigheten om direkta eller indirekta förvärv av rösträtter eller kapital och dennas godkännande av sådana förvärv.

Artikel 30

Bedömning

1. Vid bedömningen av underrättelsen enligt artikel 29.2 och uppgifterna enligt artikel 29.3 ska den behöriga myndigheten på grundval av samtliga följande kriterier bedöma om den tilltänkte förvärvaren är lämplig och det tilltänkta förvärvet är ekonomiskt sunt, för att säkerställa en sund och ansvarsfull ledning av den centrala motpart som förvärvet gäller, och med beaktande av den tilltänkta förvärvarens sannolika påverkan på denna motpart:
 - a) Den tilltänkta köparens anseende och soliditet.

- b) Det anseende och de erfarenheter personerna har som kommer att leda den centrala motpartens verksamhet till följd av det tilltänkta förvärvet.
- c) Om den centrala motparten kommer att kunna uppfylla och fortsätta uppfylla bestämmelserna i denna förordning.
- d) Om det finns rimlig anledning att misstänka att det tilltänkta förvärvet har en koppling till pågående eller genomförd penningtvätt eller finansiering av terrorism enligt artikel 1 i direktiv 2005/60/EG³⁶, eller också försök till eller ökade risker för detta.

Vid sin bedömning av den tilltänkta förvärvarens ekonomiska ställning ska den behöriga myndigheten särskilt uppmärksamma vilken typ av verksamhet som bedrivs eller ska bedrivas av den centrala motpart som det tilltänkta förvärvet gäller.

Vid sin bedömning av förmågan att följa förordningen ska den behöriga myndigheten särskilt uppmärksamma om den koncern som den kommer att bli en del av har en struktur som möjliggör en effektiv tillsyn, ett effektivt informationsutbyte mellan de behöriga myndigheterna samt fastställande av ansvarsfördelningen mellan de behöriga myndigheterna.

- 2. De behöriga myndigheterna får bara motsätta sig det tilltänkta förvärvet, om det finns rimlig anledning att göra detta enligt kriterierna i punkt 1 eller om de uppgifter som lämnats av den tilltänkta förvärvaren är ofullständiga.
- 3. Medlemsstaterna får varken införa förhandsvillkor för storleken på förvärvet av ägarandel eller tillåta sina behöriga myndigheter att bedöma det tilltänkta förvärvet utifrån marknadens ekonomiska behov.
- 4. Medlemsstaterna ska se till att en förteckning offentliggörs med de uppgifter som krävs för att göra bedömningen och som måste lämnas till de behöriga myndigheterna vid tidpunkten för underrättelsen enligt artikel 29.2. Uppgiftskraven ska vara proportionella och anpassade till den tilltänkta förvärvarens och det tilltänkta förvärvets karaktär. Medlemsstaterna får inte kräva uppgifter som är irrelevanta för en stabilitetsbedömning.
- 5. Utan hinder av artikel 29.2, 29.3 och 29.4 ska en behörig myndighet behandla de tilltänkta förvärvarna på ett icke-diskriminerande sätt, om den har fått underrättelser om två eller flera tilltänkta förvärv eller öknings av kvalificerade innehav i en och samma centrala motpart.
- 6. Berörda behöriga myndigheter ska i fullt samråd med varandra bedöma om den tilltänkta förvärvaren tillhör någon av följande kategorier:
 - a) Kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag, marknadsplatsoperatörer, operatörer av värdepappersavvecklingssystem, fondföretag eller alternativa investeringsfonder med auktorisation i annan medlemsstat.
 - b) Moderbolag till kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag, marknadsplatsoperatörer, operatörer av värdepappersavvecklingssystem, fondföretag eller alternativa investeringsfonder med auktorisation i annan medlemsstat.

³⁶ EUT L 309, 25.11.2005, s. 1.

- c) Fysiska eller juridiska personer som har ägarkontroll över kreditinstitut, försäkringsföretag, återförsäkringsföretag, värdepappersföretag, marknadsplatsoperatörer, operatörer av värdepappersavvecklingssystem, fondföretag eller alternativa investeringsfonder med auktorisation i annan medlemsstat.
7. De behöriga myndigheterna ska utan onödigt dröjsmål förse varandra med alla väsentliga uppgifter eller andra uppgifter som är relevanta för bedömningen. Härvid ska de behöriga myndigheterna på begäran överlämna alla relevanta uppgifter till varandra och på eget initiativ överlämna alla väsentliga uppgifter. Eventuella synpunkter eller reservationer från den behöriga myndighet som ansvarar för den tilltänkte förvärvaren ska anges i beslut av den behöriga myndighet som auktoriserat det kreditinstitut som förvärvet gäller.

Artikel 31

Intressekonflikter

1. En central motpart ska ha och tillämpa organisatoriska och administrativa skriftliga förfaranden för att påvisa och hantera eventuella intressekonflikter mellan motparten, inklusive dess ledning, anställda eller personer med direkt eller indirekt kontrollförhållande eller nära förbindelser, och dess clearingmedlemmar eller kunder eller inbördes. Den ska ha och tillämpa lämpliga förfaranden för lösande av eventuella intressekonflikter.
2. Om en central motparts organisatoriska och administrativa förfaranden för hantering av intressekonflikter inte med tillfredsställande säkerhet kan utesluta risken att en clearingmedlems eller kunds intressen skadas, ska motparten klart och tydligt underrätta clearingmedlemmen om intressekonfliktens allmänna karaktär eller orsaker, innan den accepterar nya transaktioner från denne. Om den centrala motparten inte känner till kunden, ska motparten informera den clearingmedlem vars kund berörs.
3. Om den centrala motparten är ett moder- eller dotterbolag, ska de skriftliga förfarandena också beakta sådana omständigheter som kan skapa intressekonflikter som motparten är eller bör vara medveten om och som är en följd av strukturen och affärsverksamheten på andra företag som den är moder- eller dotterbolag till.
4. De skriftliga förfarandena enligt punkt 1 ska innehålla följande:
 - a) Omständigheter som kan innebära eller skapa en intressekonflikt som medför en betydande risk för att en eller flera clearingmedlemmars eller kunders intressen skadas.
 - b) Vilka förfaranden som ska tillämpas och åtgärder som ska vidtas för att hantera sådana konflikter.
5. En central motpart ska vidta alla rimliga mått och steg ta för att undvika att uppgifter i dess system missbrukas och ska undvika att sådana uppgifter används för annan affärsverksamhet. Känslig information som registrerats på en central motpart får inte användas i kommersiella syften av annan fysisk eller juridisk person med ställning som moder- eller dotterbolag till den motparten.

Artikel 32

Kontinuerlig verksamhet

1. En central motpart ska utforma, tillämpa och upprätthålla en lämplig strategiplan för kontinuerlig verksamhet och en lämplig katastrofplan för att trygga verksamheten, snabbt återuppta den och fullgöra den centrala motpartens skyldigheter. En sådan plan ska åtminstone göra det möjligt att återställa alla transaktioner som de var vid tidpunkten för störningen, så att den centrala motpartens verksamhet är fortsatt säker och den kan fullfölja avvecklingen vid fastställd tidpunkt.
2. Kommissionen ska ha delegerad befogenhet att anta tekniska regleringsstandarder med närmare uppgifter om planen för kontinuerlig verksamhet och den lägsta servicenivå som katastrofplanen ska trygga.

De regleringsstandarder som avses i första stycket ska antas i enlighet med [artikel 7–7 d] i förordning .../... [förordningen om europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten].

Senast den 30 juni 2012 ska värdepappers- och marknadsmyndigheten överlämna förslag till dessa tekniska regleringsstandarder till kommissionen.

Artikel 33

Utkontraktering

1. Om en central motpart lägger ut operativa funktioner, tjänster eller verksamheter, ska den fortfarande fullgöra samtliga skyldigheter enligt förordningen och ska alltid uppfylla följande krav:
 - a) Utkontraktering får inte innebära delegerat ansvar.
 - b) Den centrala motpartens förbindelser och skyldigheter mot sina clearingmedlemmar alternativt kunder får inte ändras.
 - c) Villkoren för den centrala motpartens auktorisation får inte förändras.
 - d) Utkontraktering får inte inverka negativt på tillsyns- och kontrollfunktioner.
 - e) Utkontraktering får inte innebära att den centrala motparten berövas sina nödvändiga riskhanteringssystem och -kontroller.
 - f) Den centrala motparten ska ha nödvändig sakkunskap för att kunna bedöma tillhandahållna tjänsters kvalitet, tjänsteproducentens organisatoriska kompetens och kapitaltäckning, och effektivt kunna övervaka den utkontrakterade verksamheten, hantera riskerna med utkontraktering samt löpande övervaka denna verksamhet och hantera dessa risker.
 - g) Den centrala motparten ska ha direkt tillgång till relevanta uppgifter om de utkontrakterade verksamheterna.
 - h) Tjänsteproducenten ska samarbeta med den behöriga myndigheten med avseende på utkontrakterad verksamhet.

- i) Tjänsteproducenten ska skydda all känslig och konfidentiell information som avser den centrala motparten och dennas clearingmedlemmar och kunder.
2. Den behöriga myndigheten ska begära att den centrala motparten i ett skriftligt avtal klart anger sina respektive tjänsteproducenters rättigheter och skyldigheter.
3. En central motpart ska på begäran tillhandahålla alla uppgifter som krävs för att den behöriga myndigheten ska kunna bedöma om de utkontrakterade verksamheterna uppfyller förordningens krav.

Kapitel 2

Uppföranderegler

Artikel 34

Allmänna bestämmelser

1. När en central motpart tillhandahåller tjänster till sina clearingmedlemmar alternativt kunder, ska den agera rättvist och professionellt i dessas intresse och i enlighet med sund riskhantering.
2. En central motpart ska ha överblickbara regler för hantering av klagomål.

Artikel 35

Deltagandekrav

1. En central motpart ska fastställa kategorier av godtagbara clearingmedlemmar och inträdeskraven. Sådana krav ska vara icke-diskriminerande, överblickbara och objektiva, så att rättvist och öppet inträde i den centrala motparten säkerställs och ska trygga att clearingmedlemmarna har tillräckliga ekonomiska medel och operativ förmåga för att fullgöra skyldigheterna som följer av deltagande i en central motpart. Inträdesbegränsningar ska bara tillåtas, om syftet är att kontrollera den centrala motpartens risker.
2. En central motpart ska löpande se till att kraven enligt punkt 1 efterlevs och ska i god tid få tillgång till för bedömningen relevanta uppgifter. En central motpart ska minst årligen göra en omfattande genomgång av om dess clearingmedlemmar följer denna artikel.
3. Clearingmedlemmar som clearar transaktioner för sina kunder ska ha nödvändiga extra finansiella medel och operativ förmåga för denna verksamhet. På begäran ska clearingmedlemmar informera den centrala motparten om de krav och förfaranden de tillämpar för sina kunders tillgång till motpartens tjänster.
4. En central motpart ska ha objektiva och överblickbara förfaranden för att suspendera och regelrätt utesluta clearingmedlemmar som inte längre uppfyller kraven enligt punkt 1.
5. Clearingmedlemmar som uppfyller kraven enligt punkt 1 får en central motpart bara neka tillträde, om detta vederbörligen motiveras skriftligt och grundar sig på en omfattande riskanalys.

6. En central motpart får införa särskilda ytterligare krav på clearingmedlemmar, exempelvis på deltagande i utauktionering av en position som tillhör en clearingmedlem på obestånd. Sådana ytterligare krav ska vara proportionerliga mot de risker clearingmedlemmen medför och får inte begränsa deltagandet till vissa kategorier av clearingmedlemmar.

Artikel 36

Överblickbarhet

1. En central motpart ska offentliggöra priserna och avgifterna för tillhandahålla tjänster. Priser och avgifter för enskilda tillhandahållna tjänster och uppdrag ska den offentliggöra separat, inklusive avdrag och rabatter och villkoren för att åtnjuta dessa. Den ska erbjuda sina clearingmedlemmar, och i förekommande fall sina kunder, separat tillgång till specifika tjänster.
2. En central motpart ska underrätta clearingmedlemmar och kunder om de tillhandahålla tjänsternas risker.
3. En central motpart ska offentliggöra den prisinformation som använts för att med sina clearingmedlemmar beräkna sina exponeringar vid dagens slut samt clearade transaktionsvolymer per typ av instrument.

Artikel 37

Separering och överförbarhet

1. En central motpart ska ha register och bokföring som gör att man när som helst och utan dröjsmål kan lokalisera och separera en clearingmedlems tillgångar och positioner från en annans och från motpartens egna tillgångar.
2. En central motpart ska kräva att varje clearingmedlem på konton hos denna motpart har tillgångar och positioner som är klart och tydligt separerade från clearingmedlemmens kunder. En central motpart ska tillåta kunder en mer detaljerad separering av tillgångar och positioner. Den centrala motparten ska offentliggöra de olika separeringsnivåernas risker och kostnader.
3. Alltefter kundens valda separeringsnivå ska den centrala motparten säkerställa att den på begäran, vid en förutfastställd avgörande händelse och inom en förutfastställd överföringsperiod, utan clearingmedlemmens samtycke kan överföra kundens tillgångar och positioner till en annan clearingmedlem. Den andra clearingmedlemmen ska endast vara förpliktigad, om den tidigare ingått avtal därom.
4. Förutsatt att en kund som genom en clearingmedlem har tillgång till den centrala motparten inte är exponerad för clearingmedlemmens eller andra kunders obestånd, ska del 2 punkt 6 i bilaga III till direktiv 2006/48/EG tillämpas.
5. Kraven enligt punkterna 1–4 ska gälla, oavsett om de strider mot medlemsstaternas lagar och andra författningar som hindrar parterna från att följa dem.

Kapitel 3

Försiktighetskrav

Artikel 38

Exponeringshantering

En central motpart ska mäta och bedöma sin likviditet och kreditexponering mot varje clearingmedlem och i tillämpliga fall mot annan central motpart som den ingått samverkansöverenskommelse med, på nära realtidsbasis. För effektiv mätning av sin exponering ska en central motpart ha snabb och icke-diskriminerande tillgång till relevanta prisuppgifter.

Artikel 39

Krav på marginalsäkerheter

1. En central motpart ska tillämpa, kräva och driva in marginalsäkerheter från sina clearingmedlemmar och i tillämpliga fall från de centrala motparter som den har samverkansöverenskommelse med. Sådana säkerheter ska vara tillräckliga för att täcka eventuell exponering som den centrala motparten beräknar kommer att föreligga tills motsvarande positioner avvecklats. De ska med lämplig tidshorisont kunna täcka förluster från minst 99 procent av exponeringsrörelserna och ska trygga att en central motpart åtminstone på dagsbasis har fullständiga säkerheter från alla sina clearingmedlemmar och i tillämpliga fall från de centrala motparter som den har samverkansöverenskommelse med.
2. För fastställandet av sina marginalsäkerheter ska en central motpart tillämpa modeller och parametrar som fångar de clearade produkternas riskegenskaper och tar hänsyn till intervallet mellan indrivningar av marginalsäkerheter, till marknadens likviditet och till möjliga förändringar under transaktionens löptid. Modellerna och parametrarna ska godkännas av den behöriga myndigheten, efter ett gemensamt yttrande från kollegiet enligt artikel 15.
3. En central motpart ska kräva och driva in marginalsäkerheter under dagen, åtminstone när förutfastställda tröskelvärden överskridits.
4. En central motpart ska separera de marginalsäkerheter som clearingmedlemmar ställt, och i tillämpliga fall centrala motparter som den har samverkansöverenskommelse med, och ska se till att de ställda säkerheterna skyddas mot obestånd som andra clearingmedlemmar, institutet där de deponerats eller den centrala motparten själv råkar i samt skyddas mot andra förluster som kan drabba den centrala motparten.
5. Kommissionen ska ha befogenhet att anta tekniska regleringsstandarder med närmare uppgifter för olika typer av finansiella instrument om lämpliga procenttal och tidshorisont enligt punkt 1.

De regleringsstandarder som avses i första stycket ska antas i enlighet med [artikel 7–7 d] i förordning .../... [förordningen om europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten].

Senast den 30 juni 2012 ska värdepappers- och marknadsmyndigheten i samråd med Europeiska bankmyndigheten överlämna ett förslag till dessa tekniska regleringsstandarder till kommissionen.

Artikel 40

Obeståndsfond

1. En central motpart ska ha en obeståndsfond för att täcka förluster till följd av att en eller flera clearingmedlemmar råkar i obestånd, inklusive att ett insolvensförfarande inleds.
2. En central motpart ska fastställa lägsta bidrag till obeståndsfonden och beräkningskriterierna för de enskilda clearingmedlemmarnas bidrag. Bidragen ska vara proportionella mot respektive clearingmedlems exponering, för att trygga att bidragen till obeståndsfonden åtminstone säkerställer att den centrala motparten klarar att den clearingmedlem som den har störst exponering mot råkar i obestånd eller också att den andra och tredje största clearingmedlemmen gör det, om deras sammanlagda exponering är större.
3. För de olika typer av instrument som den clearar får en central motpart inrätta mer än en obeståndsfond.

Artikel 41

Annan riskkontroll

1. Utöver kapitalkraven enligt artikel 12 ska en central motpart disponera över tillräckliga finansiella medel för att kunna täcka eventuella förluster som överskrider de förluster som ska täckas av marginalsäkerheter och obeståndsfonden. Sådana medel kan avse andra clearingmedel från clearingmedlemmar eller andra parter, förlustdelningssystem, försäkringar, en central motparts egna medel, garantier från moderbolaget eller liknande bestämmelser. Sådana medel ska den centrala motparten ha fri tillgång till och de får inte användas för att täcka driftsunderskott.
2. En central motpart ska ta fram scenarior över extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden, inklusive de mest volatila perioder som förekommit på de marknader där denna verkar. Obeståndsfonden enligt artikel 40 och de andra finansiella medel som avses i punkt 1 ska säkerställa att den centrala motparten alltid kan bära att de två clearingmedlemmar som den har störst exponering mot råkar i obestånd och ska säkerställa att den centrala motparten kan bära plötsliga utförsäljningar och snabbt minskad marknadslikviditet.
3. En central motpart ska säkra nödvändiga krediter eller liknande arrangemang för att kunna täcka sina likviditetsbehov, om den inte kan få omedelbar tillgång till sina finansiella medel. Clearingmedlemmar, clearingmedlemmens moder- eller dotterbolag får inte svara för mer än 25 procent av den kredit som den centrala motparten behöver.
4. En central motpart får begära att clearingmedlemmar som inte är på obestånd tillhandahåller ytterligare medel, om en annan clearingmedlem skulle råka i obestånd. En central motparts clearingmedlemmar ska ha begränsad exponering mot denna motpart.

5. Kommissionen ska ha befogenhet att anta tekniska regleringsstandarder med närmare uppgifter om vilka extrema förhållanden enligt punkt 2 som den centrala motparten ska kunna bära.

De regleringsstandarder som avses i första stycket ska antas i enlighet med [artikel 7–7 d] i förordning .../... [förordningen om europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten].

Senast den 30 juni 2012 ska värdepappers- och marknadsmyndigheten i samråd med Europeiska bankmyndigheten överlämna ett förslag till dessa tekniska regleringsstandarder till kommissionen.

Artikel 42

Vattenfallsprincipen vid obestånd

1. Om en clearingmedlem råkar i obestånd, ska en central motpart innan andra medel tas i anspråk för förlusttäckning använda de marginalsäkerheter som denne ställt.
2. Om marginalsäkerheter ställda av en clearingmedlem på obestånd inte räcker för att täcka den centrala motpartens förluster, ska den centrala motparten använda clearingmedlemmens bidrag till obeståndsfonden för att täcka dem.
3. En central motpart ska använda bidragen till obeståndsfonden och andra bidrag från clearingmedlemmar som inte är på obestånd, först sedan bidragen från clearingmedlemmen på obestånd har uttömts och i tillämpliga fall den centrala motpartens egna medel enligt artikel 41.1.
4. En central motpart får inte använda de marginalsäkerheter som ställts av clearingmedlemmar som inte är på obestånd för att täcka förlusterna, när en annan clearingmedlem råkar i obestånd.

Artikel 43

Krav på säkerheter

1. För att täcka sin exponering mot sina clearingmedlemmar ska en central motpart endast godta mycket likvida säkerheter med minimala kredit- och marknadsrisk. Den ska göra lämpliga avdrag ("haircuts") vid värderingen som återspeglar den potentiella värdeminskningen mellan den senaste värderingen av dem och den tidpunkt då de rimligen bör vara avvecklade. Den ska beakta att likviditetsriskerna med att en marknadsaktör råkar i obestånd och koncentrationsriskerna vid vissa tillgångar kan påverka fastställandet av godtagbar säkerhet och lämpliga värderingsavdrag.
2. För att tillgodose sitt krav på marginalsäkerheter får en central motpart, i lämpliga fall och med tillräcklig försiktighet, som säkerhet godta ett derivatkontrakts underliggande tillgång eller det finansiella instrument som den centrala motpartens exponering utgår från.
3. Kommissionen ska ha befogenhet att anta tekniska regleringsstandarder med närmare uppgifter om vilken typ av säkerhet som kan anses vara mycket likvid samt värderingsavdragen enligt punkt 1.

De regleringsstandarder som avses i första stycket ska antas i enlighet med [artikel 7–7 d] i förordning .../... [förordningen om europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten].

Senast den 30 juni 2012 ska värdepappers- och marknadsmyndigheten i samråd med Europeiska bankmyndigheten överlämna ett förslag till dessa tekniska regleringsstandarder till kommissionen.

Artikel 44 **Investeringspolitik**

1. En central motpart ska endast investera sina medel i mycket likvida finansiella instrument med minimala marknads- och kreditrisker. Investeringarna ska kunna avvecklas snabbt och med minimala negativa priseffekter.
2. De finansiella instrument som ställts som marginalsäkerheter ska deponeras hos operatörer av avvecklingssystem för värdepapper som erbjuder centrala motparter icke-diskriminerande tillgång och fullt skydd av instrumenten. En central motpart ska vid behov ha snabb tillgång till de finansiella instrumenten.
3. En central motpart får inte investera sitt kapital, eller medel kopplade till kraven i artiklarna 39, 40 och 41, i sina egna eller sitt moder- eller dotterbolags värdepapper.
4. Vid sina investeringsbeslut ska en central motpart beakta sin totala kreditriskexponering mot enskilda gäldenärer och ska se till att dess totala kreditriskexponering mot varje enskild gäldenär håller sig inom rimliga gränser vad gäller koncentration.
5. Kommissionen ska ha befogenhet att anta tekniska regleringsstandarder med närmare uppgifter om mycket likvida finansiella instrument enligt punkt 1 och gränser vad gäller koncentration enligt punkt 4.

De regleringsstandarder som avses i första stycket ska antas i enlighet med [artikel 7–7 d] i förordning .../... [förordningen om europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten].

Senast den 30 juni 2012 ska värdepappers- och marknadsmyndigheten i samråd med Europeiska bankmyndigheten överlämna ett förslag till dessa tekniska regleringsstandarder till kommissionen.

Artikel 45 **Obeståndsförfaranden**

1. En central motpart ska ha förfaranden som ska tillämpas, när en clearingmedlem inte följer kraven enligt artikel 35 inom tidsfristen och enligt de förfaranden som den centrala motparten uppställt. En central motpart ska ange vilka förfaranden som ska tillämpas, om det inte är den centrala motparten som finner att clearingmedlemmen är insolvent.
2. En central motpart ska vid obestånd snabbt agera för att begränsa förluster och likviditetstryck och ska se till att utförsäljning av en clearingmedlems positioner inte stör dess verksamhet eller utsätter clearingmedlemmar som inte är på obestånd för förluster som de inte kan förutse eller kontrollera.

3. Den centrala motparten ska snabbt underrätta den behöriga myndigheten. Den behöriga myndigheten ska omedelbart underrätta tillsynsmyndigheten med ansvar för den clearingmedlem som är på obestånd, om den centrala motparten anser att clearingmedlemmen inte kommer att kunna fullgöra sina framtida skyldigheter och om motparten avser att konkursförklara den.
4. En central motpart ska fastslå att dess obeståndsförfaranden är tillämpliga. Den ska vidta alla mått och steg för att säkerställa att den har rättslig befogenhet att avveckla de positioner som den clearingmedlem som är på obestånd äger och att överföra eller avveckla kundens positioner i den clearingmedlemmen.

Artikel 46

Översyn av modeller, stresstester och utfallstester

1. En central motpart ska regelbundet se över sina modeller och parametrar för att beräkna sina marginalsäkerhetskrav, bidrag till obeståndsfonden, krav på säkerheter och andra mekanismer för riskkontroll. Det ska utsätta modellerna för stränga och återkommande stresstester för att bedöma deras motståndskraft vid extrema men samtidigt möjliga marknadsförhållanden och ska genomföra utfallstester för bedömning av den använda metodens tillförlitlighet. Den centrala motparten ska underrätta den behöriga myndigheten om de genomförda testernas resultat och ska få dess godkännande, innan den förändrar modellerna eller parametrarna.
2. En central motpart ska regelbundet testa sina obeståndsförfarandens nyckelkomponenter och vidta rimliga åtgärder för att se till att samtliga clearingmedlemmar förstår dem och har lämpliga förfaranden för att agera vid obestånd.
3. En central motpart ska offentliggöra nyckeluppgifter om sin riskhanteringsmodell och sina antaganden för genomförandet av stresstesterna enligt punkt 1.
4. Kommissionen ska ha delegerad befogenhet att anta tekniska regleringsstandarder med närmare uppgifter om följande:
 - a) Typen av tester som ska genomföras för olika typer av finansiella instrument och portföljer.
 - b) Clearingmedlemmarnas och andra parter deltagande i testerna.
 - c) Testernas frekvens.
 - d) Testernas tidshorisonter.
 - e) Nyckeluppgifterna enligt punkt 3.

De regleringsstandarder som avses i första stycket ska antas i enlighet med [artikel 7–7 d] i förordning .../... [förordningen om europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten].

Senast den 30 juni 2012 ska värdepappers- och marknadsmyndigheten i samråd med Europeiska bankmyndigheten överlämna ett förslag till dessa tekniska regleringsstandarder till kommissionen.

Artikel 47
Avveckling

1. För avveckling av sina transaktioner ska en central motpart använda centralbanksmedel, om så är möjligt. Om detta inte är möjligt, ska åtgärder vidtas för att strikt begränsa kredit- och likviditetsrisker.
2. En central motpart ska klart ange sina skyldigheter i fråga om leveranser av finansiella instrument, inklusive om den är skyldig att leverera eller motta ett finansiellt instrument eller om den ersätter parter vid leveransförluster.
3. Om en central motpart är skyldig att leverera eller motta finansiella instrument, ska den i möjligaste mån eliminera huvudrisken genom att använda system för leverans mot betalning.

Avdelning V
Samverkansöverenskommelser

Artikel 48
Samverkansöverenskommelser

1. En central motpart får ingå en samverkansöverenskommelse med annan central motpart, om kraven enligt artiklarna 49 och 50 uppfylls.
2. När en central motpart ingår en samverkansöverenskommelse med annan central motpart för att tillhandahålla tjänster till en särskild handelsplats, ska den centrala motparten ha icke-diskriminerande tillgång till de uppgifter den behöver från den handelsplatsen för att fullgöra sitt uppdrag samt tillgång till relevant avvecklingssystem.
3. Ingåendet av en samverkansöverenskommelse eller tillgången till en uppgiftskälla eller ett avvecklingssystem enligt punkterna 1 och 2 ska bara direkt eller indirekt begränsas för att kontrollera eventuella risker med en sådan överenskommelse eller tillgång.

Artikel 49
Riskhantering

1. Centrala motparter som ingår en samverkansöverenskommelse ska göra följande:
 - a) Införa lämplig politik, förfaranden och system för att effektivt kartlägga, övervaka och hantera de ytterligare risker som följer av överenskommelsen, så att de i tid kan fullgöra sina förpliktelser.
 - b) Avtala om sina respektive rättigheter och skyldigheter, inklusive lagval för sina förbindelser.

- c) Kartlägga, övervaka och effektivt hantera kredit- och likviditetsrisker, så att en central motparts clearingmedlems obestånd inte påverkar en central motpart den har samverkansöverenskommelse med.
- d) Kartlägga, övervaka och åtgärda eventuella beroenden och växelverkan som kan uppkomma genom en samverkansöverenskommelse och kan inverka på kredit- och likviditetsrisker genom clearingmedlemmars koncentration och inverka på sammanförda finansiella medel.

I tillämpliga fall ska centrala motparter vid tillämpningen av punkt b tillämpa samma regler för tidpunkten för införande av ett överföringsuppdrag i deras respektive system och för tidpunkten då den blir oåterkallelig som anges i direktiv 98/26/EG.

För tillämpningen av punkt c ska det i överenskommelsen anges hur konsekvenserna av obestånd ska hanteras, när en av de centrala motparter som en samverkansöverenskommelse ingåtts med är på obestånd.

För tillämpningen av punkt c ska centrala motparter ha fast kontroll över återpansättning av clearingmedlemmars säkerhet enligt överenskommelsen, om deras behöriga myndigheter tillåter detta. I överenskommelsen ska det anges hur dessa risker hanteras, där tillräcklig täckning och behovet att begränsa spridning ska beaktas.

2. Om de centrala motparterna använder olika riskhanteringsmodeller för att bevaka sin exponering mot sina clearingmedlemmar och sin inbördes exponering, ska motparterna kartlägga dessa skillnader, bedöma riskerna det kan ge upphov till och vidta åtgärder, inklusive säkrande av ytterligare finansiella medel, för att begränsa effekterna på samverkansöverenskommelsen liksom potentiella effekter som spridningsrisker och säkerställa att dessa skillnader inte påverkar respektive central motparts förmåga att hantera effekterna av en clearingmedlems obestånd.

Artikel 50

Godkännande av samverkansöverenskommelser

1. En samverkansöverenskommelse ska godkännas på förhand av de berörda centrala motparternas behöriga myndigheter. Förfarandet enligt artikel 13 ska tillämpas.
2. De behöriga myndigheterna ska bara godkänna en samverkansöverenskommelse, om kraven i artikel 49 är uppfyllda och om de tekniska clearingvillkoren för transaktioner enligt överenskommelsen överensstämmer med smidigt och väl fungerande finansmarknader och överenskommelsen inte undergräver effektiv tillsyn.
3. Om en behörig myndighet anser att kraven enligt punkt 2 inte är uppfyllda, ska den lämna skriftliga förklaringar om sina riskbedömningar till övriga behöriga myndigheter och berörda centrala motparter. Den ska också underrätta värdepappers- och marknadsmyndigheten, som ska yttra sig om hur vägande riskbedömningarna är för avslag på en samverkansöverenskommelse. Värdepappers- och marknadsmyndighetens yttrande ska tillhandahållas alla berörda centrala motparter. Om värdepappers- och marknadsmyndighetens bedömning skiljer sig från den berörda behöriga myndighetens, ska den myndigheten

överväga sitt ställningstagande med beaktande av värdepappers- och marknadsmyndighetens yttrande.

4. Senast den 30 juni 2012 ska värdepappers- och marknadsmyndigheten utfärda riktlinjer eller rekommendationer för konsekventa, effektiva och ändamålsenliga samverkansöverenskommelser, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 8 i förordning .../... [förordningen om europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten].

Avdelning VI

Registrering och tillsyn av transaktionsregister

Kapitel 1

Villkor och förfaranden för registrering av ett transaktionsregister

Artikel 51

Registrering av ett transaktionsregister

1. För tillämpningen av artikel 6 ska ett transaktionsregister registreras hos värdepappers- och marknadsmyndigheten.
2. För att kunna registreras ska ett transaktionsregister vara en i unionen etablerad juridisk person och uppfylla kraven i avdelning VII.
3. Registrering av ett transaktionsregister ska gälla inom hela unionen.
4. Ett registrerat transaktionsregister ska ständigt uppfylla de ursprungliga registreringsvillkoren. Ett transaktionsregister ska utan onödigt dröjsmål underrätta värdepappers- och marknadsmyndigheten om varje materiell ändring i förhållande till registreringsvillkoren.

Artikel 52

Registreringsansökan

1. Ett transaktionsregister ska lämna registreringsansökan till värdepappers- och marknadsmyndigheten.
2. Inom tio arbetsdagar efter mottagandet av ansökan ska värdepappers- och marknadsmyndigheten bedöma om ansökan är fullständig.

Om ansökan inte är fullständig, ska värdepappers- och marknadsmyndigheten ange en tidsfrist inom vilken transaktionsregistret ska lämna ytterligare information.

När värdepappers- och marknadsmyndigheten finner att ansökan är fullständig, ska den underrätta transaktionsregistret därom.

3. Kommissionen ska ha delegerad befogenhet att anta tekniska regleringsstandarder med närmare uppgifter om registreringsansökan till värdepappers- och marknadsmyndigheten enligt punkt 1.

De regleringsstandarder som avses i första stycket ska antas i enlighet med [artikel 7–7 d] i förordning .../... [förordningen om europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten].

Senast den 30 juni 2012 ska värdepappers- och marknadsmyndigheten överlämna förslag till dessa tekniska regleringsstandarder till kommissionen.

4. För en enhetlig tillämpning av punkt 1 ska kommissionen ha befogenhet att anta utformningsstandarder för registreringsansökan till värdepappers- och marknadsmyndigheten.

De förslag till en standarder som avses i första stycket ska antas i enlighet med [artikel 7 e] i förordning .../... [förordningen om europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten].

Senast den 30 juni 2012 ska värdepappers- och marknadsmyndigheten överlämna förslag till dessa tekniska regleringsstandarder till kommissionen.

Artikel 53

Granskning av ansökan

1. Inom fyrtio arbetsdagar från underrättelsen enligt artikel 52.2 tredje stycket ska värdepappers- och marknadsmyndigheten granska registreringsansökan med utgångspunkt från hur transaktionsregistret uppfyller kraven i artiklarna 64–67 och med fullständig motivering besluta om registrering eller avslag.
2. Värdepappers- och marknadsmyndighetens beslut enligt punkt 1 ska få verkan fem arbetsdagar efter att beslutet fattats.

Artikel 54

Beslutsmeddelande

1. När värdepappers- och marknadsmyndigheten beslutar om registrering, avslag eller upphävande av registrering, ska den inom fem arbetsdagar meddela transaktionsregistret sitt beslut med fullständig motivering.
2. Värdepappers- och marknadsmyndigheten ska underrätta kommissionen om alla beslut enligt punkt 1.
3. Värdepappers- och marknadsmyndigheten ska på sin webbplats offentliggöra en förteckning över transaktionsregister som registrerats i enlighet med denna förordning. Denna förteckning ska uppdateras inom 5 dagar från att det beslut har fattats som avses i punkt 1.

Artikel 55

Böter

1. På värdepappers- och marknadsmyndighetens begäran får kommissionen ålägga transaktionsregistret böter, om det avsiktligt eller av försumlighet har brutit mot artiklarna 63.1, 64, 65, 66 och 67.1–2 i förordningen.
2. Böterna enligt punkt 1 ska vara avskräckande och proportionella mot överträdelsens natur och allvar, dess varaktighet samt det berörda transaktionsregistrets ekonomiska styrka. Bötesbeloppet får inte överskrida 20 % av transaktionsregistrets årsinkomst eller omsättning under föregående verksamhetsår.
3. Om transaktionsregistret direkt eller indirekt har vunnit en mätbar fördel genom överträdelsen, ska bötesbeloppet trots punkt 2 minst motsvara den fördelen.
4. Kommissionen ska ha delegerad befogenhet att anta tekniska regleringsstandarder med närmare uppgifter om följande:
 - a) Närmare kriterier för fastställande av bötesbeloppet.
 - b) Förfarandena för utredningar, därmed sammanhängande åtgärder och rapportering samt beslutsförfaranden, inklusive bestämmelser om rätt till försvar, tillgång till akten, rättsliga ombud, sekretess och tidsfrister samt beräkning och indrivning av böterna.

De regleringsstandarder som avses i första stycket ska antas i enlighet med [artikel 7–7 d] i förordning .../... [förordningen om europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten].

Senast den 30 juni 2012 ska värdepappers- och marknadsmyndigheten överlämna förslag till dessa tekniska regleringsstandarder till kommissionen.

Artikel 56

Viten

1. På värdepappers- och marknadsmyndighetens begäran får kommissionen besluta att viten ska åläggas personer som är anställda vid, anlitade av eller också anknutna till ett transaktionsregister, för att förmå dem till följande:
 - a) Upphöra med en överträdelse.
 - b) Lämna fullständiga och korrekta upplysningar som värdepappers- och marknadsmyndigheten begärt enligt artikel 61.2.
 - c) Underkasta sig en utredning och särskilt tillhandahålla fullständiga handlingar, uppgifter, rutiner eller annat begärt material samt komplettera och korrigera annan information som tillhandahållits i samband med en utredning som värdepappers- och marknadsmyndigheten inlett genom beslut enligt artikel 61.2.
 - d) Underkasta sig en kontroll på plats som värdepappers- och marknadsmyndigheten har beslutat om enligt artikel 61.2.

2. Fastställt vite ska vara effektivt och proportionellt. Vite ska betalas per förseningsdag. Det får inte överskrida 5 % av den genomsnittliga dagsomsättningen under föregående verksamhetsår och ska beräknas från det datum som föreskrivs i beslutet.

Artikel 57

Hörande av berörda personer

1. Innan beslut fattas om böter eller vite enligt artiklarna 55 och 56, ska kommissionen ge de berörda personerna möjlighet att höras om de frågor där den har invändningar.

Kommissionen ska endast grunda sina beslut på invändningar som de berörda personerna har fått tillfälle att yttra sig om.

2. Berörda personers rätt till försvar ska iakttas fullt ut under förfarandena.

Dessa ska ha rätt att få tillgång till kommissionens akt, med förbehåll för andra personers berättigade intresse av att deras affärshemligheter skyddas. Tillgången till akten ska inte omfatta konfidentiella uppgifter och kommissionens interna handlingar.

Artikel 58

Gemensamma bestämmelser om böter och viten

1. Kommissionen ska offentliggöra alla böter och viten som ålagts i enlighet med artiklarna 55 och 56.
2. Böter och viten som ålagts i enlighet med artiklarna 55 och 56 har administrativ karaktär.

Artikel 59

Domstolens prövning

Domstolen ska ha obegränsad behörighet att pröva beslut genom vilka kommissionen har ålagt böter eller viten. Domstolen får undanröja, sänka eller höja beslutade böter eller viten.

Artikel 60

Upphävande av registrering

1. Värdepappers- och marknadsmyndigheten ska upphäva ett transaktionsregisters registrering, om något av följande gäller:
 - a) Transaktionsregistret säger uttryckligen upp registreringen eller har inte tillhandahållit några tjänster under de senaste sex månaderna.
 - b) Transaktionsregistret har beviljats registrering efter att ha lämnat osanna uppgifter eller på annat sätt ha använt otillbörliga metoder.
 - c) Transaktionsregistret uppfyller inte längre de villkor som gällde för registreringen.
 - d) Transaktionsregistret allvarligt eller upprepade gånger brutit mot förordningens bestämmelser.

2. I en medlemsstat där transaktionsregistret tillhandahåller sina tjänster och är verksamt får den behöriga myndigheten begära att värdepappers- och marknadsmyndigheten ska granska om villkoren för återkallande av registrering är uppfyllda, om den behöriga myndigheten anser att något av villkoren i punkt 1 gäller. Om värdepappers- och marknadsmyndigheten beslutar att inte återkalla transaktionsregistrets registrering, ska den lämna en fullständig motivering.

Artikel 61

Tillsyn av transaktionsregister

1. Värdepappers- och marknadsmyndigheten ska övervaka tillämpningen av artiklarna 64–67.
2. För fullgörandet av sina uppgifter enligt artiklarna 51–60, 62 och 63 ska värdepappers- och marknadsmyndigheten ha följande befogenheter:
 - a) Få tillgång till varje slag av handling och infordra kopior av eller själva kopiera dem.
 - b) Ha rätt att begära upplysningar från vilken person som helst och att vid behov kalla in och fråga ut en person för att inhämta upplysningar.
 - c) Få genomföra inspektioner på plats, med eller utan avisering.
 - d) Få begära register över tele- och datatrafik.

Kapitel 4

Relationer med tredjeländer

Artikel 62

Internationella överenskommelser

Vid behov ska kommissionen föreslå rådet att förhandla om internationella överenskommelser med ett eller flera tredjeländer om ömsesidig tillgång till och utbyte av uppgifter om OTC-derivatavtal i transaktionsregister som är registrerade i tredjeländer, om dessa uppgifter är relevanta för fullgörandet av de behöriga myndigheternas uppgifter enligt förordningen.

Artikel 63

Likvärdighet och godkännande

1. Ett i tredjeland etablerat transaktionsregister får bara tillhandahålla tjänster och uppdrag till i unionen etablerade enheter i enlighet med artikel 6, om det är godkänt av värdepappers- och marknadsmyndigheten.
2. Värdepappers- och marknadsmyndigheten ska godkänna ett transaktionsregister från tredjeland, om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Transaktionsregistret är auktoriserat och omfattas av effektiv tillsyn i detta tredjeland.
 - b) Kommissionen har fattat ett beslut i enlighet med punkt 3.

- c) Unionen har ingått en internationell överenskommelse med detta tredjeland, i enlighet med artikel 62.
 - d) Samarbete har inrättats enligt punkt 4 för att se till att unionens myndigheter har direkt och ständig tillgång till alla nödvändiga uppgifter.
3. I enlighet med förfarandet som avses i artikel 69.2 får kommissionen anta beslut om likvärdighet som anger att den rättsliga och tillsynsmässiga ramen i ett tredjeland säkerställer att i detta land auktoriserade transaktionsregister följer rättsligt bindande krav som är likvärdiga med kraven i denna förordning och att detta lands transaktionsregister löpande är föremål för effektiv tillsyn och tillämpning.
4. Värdepappers- och marknadsmyndigheten ska ingå samarbetsavtal med lämpliga behöriga myndigheter i tredjeländer vars rättsregler och tillsynsregelverk har bedömts vara likvärdiga med förordningen enligt punkt 3. Sådana avtal ska säkerställa att unionens myndigheter har direkt och ständig tillgång till alla uppgifter som krävs för fullgörandet av deras uppgifter. I sådana samarbetsavtal ska minst följande anges:
- a) Modaliteterna för informationsutbytet mellan värdepappers- och marknadsmyndigheten, andra unionsmyndigheter med ansvar enligt förordningen och de behöriga myndigheterna i berörda tredjeländer.
 - b) Förfarandena för samordning av tillsynsverksamhet.

Avdelning VII

Krav på transaktionsregister

Artikel 64 **Allmänna krav**

1. Ett transaktionsregister ska ha ett stabilt ledningssystem, i vilket en tydlig organisationsstruktur ingår med väl definierad, överblickbar och konsekvent ansvarsfördelning och tillfredsställande rutiner för intern kontroll, däribland sunda förfaranden för administration och redovisning, vilket förhindrar att konfidentiell information lämnas ut.
2. Ett transaktionsregister ska ha politik och förfaranden som tryggar att alla bestämmelser i förordningen följs, inklusive att ledning och anställda följer dem.
3. Ett transaktionsregister ska ha en organisationsstruktur som säkerställer en kontinuerlig och väl fungerande verksamhet och tillhandahållande av tjänster. Det ska använda lämpliga och passande system, resurser och förfaranden.
4. Företagsledningen ska ha anseende och erfarenhet som säkerställer en sund och stabil ledning av transaktionsregistret.
5. Ett transaktionsregister ska ha objektiva, icke-diskriminerande och offentliggjorda villkor för åtkomst och deltagande. Begränsningar av åtkomsten ska bara tillåtas, om syftet är att kontrollera riskerna för transaktionsregistrets uppgifter.

6. Ett transaktionsregister ska offentliggöra priserna och avgifterna för tillhandahållna tjänster. Priser och avgifter för enskilda tillhandahållna tjänster och uppdrag ska det offentliggöra separat, inklusive avdrag och rabatter och villkoren för att åtnjuta dessa. Det ska tillåta rapporterande enheter separat tillgång till särskilda tjänster. Ett transaktionsregisters priser och avgifter ska vara kostnadsrelaterade.

Artikel 65 **Driftssäkerhet**

1. Ett transaktionsregister ska kartlägga operativa riskkällor och minimera dem genom att utveckla lämpliga system, kontroller och förfaranden. Sådana system ska vara tillförlitliga och säkra och ha tillräcklig kapacitet för hantering av mottagen information.
2. Ett transaktionsregister ska utforma, tillämpa och upprätthålla en lämplig plan för kontinuerlig verksamhet och katastrofplan för att trygga verksamheten, snabbt återuppta den och fullgöra transaktionsregistrets skyldigheter. En sådan plan ska åtminstone omfatta inrättande av säkerhetskopiering.

Artikel 66 **Skyddsåtgärder och registrering**

1. Ett transaktionsregister ska säkerställa konfidentialitet, tillförlitlighet och skydd, när det gäller de uppgifter som mottas enligt artikel 6.
2. Ett transaktionsregister ska omgående registrera de uppgifter som mottas enligt artikel 6 och bevara dem i minst tio år efter det att motsvarande avtal löpt ut. Det ska ha snabba och effektiva registerförfaranden för att dokumentera förändringar av registrerade uppgifter.
3. Ett transaktionsregister ska beräkna positioner per derivattyp och rapporterande enhet, utifrån de närmare uppgifter om derivatavtal som inrapporterats enligt artikel 6.
4. Ett transaktionsregister ska tillåta parterna att ingå avtal om ständig åtkomst till uppgifterna och möjlighet att ändra dem.
5. Ett transaktionsregister ska vidta alla rimliga mått och steg för att undvika att uppgifter i dess system missbrukas och ska undvika att sådana uppgifter används för annan affärsverksamhet.

Konfidentiella uppgifter som registrerats i ett transaktionsregister får inte användas i kommersiella syften av annan fysisk eller juridisk person med ställning som moder- eller dotterbolag till transaktionsregistret.

Artikel 67 **Överblickbarhet och tillgång till uppgifter**

1. Ett transaktionsregister ska offentliggöra totala positioner per derivattyp i de avtal som inrapporterats till det.
2. Ett transaktionsregister ska tillhandahålla nödvändiga uppgifter till följande enheter:

- a) Värdepappers- och marknadsmyndigheten.
 - b) De behöriga myndigheter som utövar tillsyn över företag som omfattas av rapporteringskravet enligt artikel 6.
 - c) De behöriga myndigheter som utövar tillsyn över centrala motparter som utnyttjar transaktionsregistret.
 - d) Relevanta centralbanker inom Europeiska centralbankssystemet.
3. Värdepappers- och marknadsmyndigheten ska till andra relevanta myndigheter förmedla uppgifter som dessa behöver för att fullgöra sitt uppdrag.
 4. Kommissionen ska ha befogenhet att anta tekniska regleringsstandarder om närmare uppgifter i informationen enligt punkterna 1 och 2.

De regleringsstandarder som avses i första stycket ska antas i enlighet med [artikel 7–7 d] i förordning .../... [förordningen om europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten].

Senast den 30 juni 2012 ska värdepappers- och marknadsmyndigheten överlämna förslag till dessa tekniska regleringsstandarder till kommissionen.

Avdelning VIII

Övergångs- och slutbestämmelser

Artikel 68

Rapporter och översyn

1. Senast den 31 december 2013 ska kommissionen se över och rapportera om de institutionella arrangemang och tillsynsarrangemang som föreskrivs i avdelning III, särskilt när det gäller värdepappers- och marknadsmyndighetens roll och ansvar. Kommissionen ska lägga fram denna rapport för Europaparlamentet och rådet, eventuellt åtföljd av lämpliga förslag.

Vid samma tidpunkt ska kommissionen i samarbete med värdepappers- och marknadsmyndigheten och relevanta sektorsmyndigheter utvärdera vilken systemvikt icke-finansiella företags transaktioner med OTC-derivat har.

2. Värdepappers- och marknadsmyndigheten ska lämna rapporter till kommissionen om tillämpningen av clearingkravet enligt avdelning II samt en utvidgning av samverkansöverenskommelsers tillämpningsområde enligt avdelning IV till transaktioner med klasser av andra finansiella instrument än överlåtbara värdepapper och penningmarknadsinstrument.

Dessa rapporter ska överlämnas till kommissionen senast den 30 september 2014.

3. Efter begäran hos Europeiska centralbankssystemet om en bedömning ska kommissionen i samarbete med medlemsstaterna och värdepappers- och marknadsmyndigheten ta fram en

årsrapport som bedömer samverkansöverenskommelsers möjliga systemrisker och kostnadseffekter.

Rapporten ska behandla sådana överenskommelsers antal och komplexitet samt hur adekvata riskhanteringssystem och riskmodeller är. Kommissionen ska lägga fram denna rapport för Europaparlamentet och rådet, eventuellt åtföljd av lämpliga förslag.

Europeiska centralbankssystemet ska till kommissionen lämna sin bedömning av samverkansöverenskommelsers möjliga systemrisker och kostnadseffekter.

Artikel 69

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av Europeiska värdepapperskommittén som inrättades genom kommissionens beslut 2001/528/EG³⁷.
2. Vid hänvisning till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.
3. Den tidsperiod som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

Artikel 70

Ändring av direktiv 98/26/EG

I artikel 9.1 ska följande punkt läggas till:

”Om en systemoperatör har ställt säkerhet till en annan systemoperatör i samband med ett samverkande system, ska den systemoperatörens rättigheter till säkerheten inte påverkas av insolvensförfaranden mot den mottagande systemoperatören.”

Artikel 71

Övergångsbestämmelser

1. En central motpart som i sin etableringsmedlemsstat och innan förordningen träder ikraft har auktoriserats att tillhandahålla tjänster ska ansöka om auktorisering enligt förordningen senast [två år efter ikraftträdandet].
2. Derivatavtal som har ingåtts före registreringsdagen för ett transaktionsregister för den avtalstypen ska rapporteras till det transaktionsregistret senast 120 dagar efter värdepappers- och marknadsmyndighetens registrering av transaktionsregistret i fråga.

³⁷ EGT L 191, 13.7.2001, s. 45.

Artikel 72
Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i [...].

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande